

Službeni list

Europske unije

C 19



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.

18. siječnja 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 19/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
--------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 19/02	Predmet C-809/18 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. studenoga 2020. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Postupak povodom prigovora – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 3. – Područje primjene – Istovjetnost ili sličnost žiga za koji je podnesena prijava s ranijim žigom – Verbalni žig Europske unije MINERAL MAGIC – Prijava za registraciju žiga koji je podnio trgovački zastupnik ili predstavnik nositelja ranijeg žiga – Raniji verbalni nacionalni žig MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER)	2
2021/C 19/03	Predmet C-42/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 4. – Pojam „porezni obveznik” – Mješovito holding društvo – Članak 17. – Pravo na odbitak pretporeza – PDV koji je prethodno platilo mješovito holding društvo na usluge savjetovanja u vezi s istraživanjem tržišta s ciljem eventualnog stjecanja udjela u drugim društvima – Napuštanje projekata stjecanja – PDV plaćen na bankarsku proviziju za organiziranje i strukturiranje izdanja obveznice namijenjene za pribavljanje društvima kćerima sredstava potrebnih za provođenje investicija – Neostvarene investicije)	3

2021/C 19/04	Predmet C-61/19: Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul București – Rumunjska) – Orange România SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 95/46/EZ – Članak 2. točka (h) i članak 7. točka (a) – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 4. točka 11. i članak 6. stavak 1. točka (a) – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti – Prikupljanje i pohrana preslika osobnih isprava od strane pružatelja mobilnih telekomunikacijskih usluga – Pojam „privola” ispitanika – Dobrovoljno dana, posebna i informirana izjava volje – Izjava o privoli putem polja za označivanje – Potpisivanje ugovora od strane ispitanika – Teret dokazivanja)	4
2021/C 19/05	Predmet C-287/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – DenizBank AG protiv Verein für Konsumenteninformation (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva (EU) 2015/2366 – Platne usluge na unutarnjem tržištu – Članak 4. točka 14. – Pojam platnog instrumenta – Personalizirane multifunkcionalne bankovne kartice – Tehnologija komunikacije bliskog polja (NFC) – Članak 52. točka 6. podtočka (a) i članak 54. stavak 1. – Informacije koje treba dati korisniku – Promjena uvjeta okvirnog ugovora – Prešutni pristanak – Članak 63. stavak 1. točke (a) i (b) – Prava i obveze povezane s platnim uslugama – Odstupanje u pogledu platnih instrumenata male vrijednosti – Uvjeti primjene – Platni instrument koji se ne može blokirati – Platni instrument koji se koristi na anonimni način – Vremensko ograničenje učinaka presude)	5
2021/C 19/06	Predmet C-300/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Španjolska) – UQ/Marclean Technologies, S.L.U. (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Kolektivno otkazivanje – Direktiva 98/59/EZ – Članak 1. stavak 1. prvi podstavak točka (a) – Pojam „kolektivno otkazivanje” – Načini izračuna broja viška radnika – Referentno razdoblje koje se uzima u obzir)	6
2021/C 19/07	Predmet C-382/19 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. studenoga 2020. – Ralph Pethke/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba – Javna služba – Dužnosnik – Unutarnja reorganizacija službi Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Preraspodjela – Članak 7. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Prikrivena sankcija – Interes službe – Istovrijednost radnih mjesta – Obveza obrazlaganja – Iskrivljavanje činjenica – Uznemiravanje – Članak 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije)	6
2021/C 19/08	Predmet C-427/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski rajonen sad – Bugarska) – „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Olympic Insurance Company Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2009/138/EZ – Članak 274. – Pravo koje se primjenjuje na postupak likvidacije društava za osiguranje – Oduzimanje odobrenja za rad društvu za osiguranje – Imenovanje privremenog likvidatora – Pojam „odluka o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje” – Nepostojanje sudske odluke o otvaranju postupka likvidacije u matičnoj državi članici – Prekid sudskih postupaka protiv predmetnog društva za osiguranje u drugim državama članicama različitim od njegove matične države članice)	7
2021/C 19/09	Predmet C-433/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Ellmes Property Services Limited/SP (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Članak 24. točka 1. – Isključiva nadležnost u području stvarnih prava na nekretninama – Članak 7. točka 1. podtočka (a) – Posebna nadležnost u stvarima povezanim s ugovorom – Tužba etažnog vlasnika kojom se želi postići da drugi etažni vlasnik prestane uporabljati objekt u etažnom vlasništvu u turističke svrhe)	8

2021/C 19/10	Predmet C-446/19 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. studenoga 2020. – Stephan Fleig/Europska služba za vanjsko djelovanje (Žalba – Javna služba – Ugovorno osoblje – Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) – Članak 47. točka (c) podtočka (i) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije – Raskid ugovora na neodređeno vrijeme – Profesionalna bolest – Prekid odnosa povjerenja – Pravo na pošteno suđenje – Članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Dužnost brižnog postupanja – Članci 30. i 41. Povelje o temeljnim pravima – Iskrivljavanje činjenica – Opseg sudskog nadzora)	9
2021/C 19/11	Predmet C-676/19 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. studenoga 2020. – Bruno Gollnisch/Europski parlament, Vijeće Europske unije (Žalba – Institucionalno pravo – Europski parlament – Propis koji se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat nezakonito isplaćenih iznosa – Učinci presude Suda)	9
2021/C 19/12	Predmet C-734/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul București – Rumunjska) – ITH Comercial Timișoara SRL/Agencija Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agencija Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Odbitak pretporeza – Odustanak od prvotno predviđene djelatnosti – Ispravci odbitaka plaćenog pretporeza – Djelatnosti vezane za nekretnine)	10
2021/C 19/13	Predmet C-796/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 12. studenoga 2020. – Europska komisija/Republika Austrija (Povreda obveze države članice – Direktiva 2007/59/EZ – Davanje ovlaštenja strojovodama – Članak 3. točka (a) – Nadležno nacionalno tijelo – Direktiva 2004/49/EZ – Članak 16. stavak 1. – Tijelo nadležno za sigurnost – Određivanje više tijela)	10
2021/C 19/14	Predmet C-842/19: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. studenoga 2020. – Europska komisija/Kraljevina Belgija (Povreda obveze države – Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze – Neizvršenje – Slobodno kretanje kapitala – Članak 63. UFEU-a – Nespojivost belgijskih poreznih odredaba koje se odnose na prihod od nekretnina u inozemstvu – Članak 260. stavak 2. UFEU-a – Zahtjev za određivanjem periodične kazne i paušalnog iznosa)	11
2021/C 19/15	Predmet C-41/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2020. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) – DQ/Wallonische Region	12
2021/C 19/16	Predmet C-42/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2020. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) – FS/Wallonische Region	12
2021/C 19/17	Predmet C-43/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2020. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) – HU/Wallonische Region	13
2021/C 19/18	Predmet C-173/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	14
2021/C 19/19	Predmet C-338/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poljska) – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P.	15
2021/C 19/20	Predmet C-488/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Delfarma Sp. z o.o./Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	16

2021/C 19/21	Predmet C-500/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. listopada 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH	16
2021/C 19/22	Predmet C-513/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2020. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.	17
2021/C 19/23	Predmet C-514/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2020. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH	18
2021/C 19/24	Predmet C-518/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2020. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH	18
2021/C 19/25	Predmet C-519/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. listopada 2020. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – K	19
2021/C 19/26	Predmet C-536/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2020. uputio Lietuvos Aukščiausioji Teisma (Litva) – UAB Tiketa/M. Š., VšĮ Baltic Music	20
2021/C 19/27	Predmet C-537/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – L Fund/Finanzamt D	21
2021/C 19/28	Predmet C-541/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Litva/Europski parlament i Vijeće Europske unije	21
2021/C 19/29	Predmet C-542/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – <i>Republika Litva/Europski parlament i Vijeće Europske unije</i>	23
2021/C 19/30	Predmet C-543/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Bugarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	25
2021/C 19/31	Predmet C-544/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Bugarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	26
2021/C 19/32	Predmet C-545/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Bugarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	27
2021/C 19/33	Predmet C-546/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Rumunjska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	28
2021/C 19/34	Predmet C-547/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Rumunjska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	30
2021/C 19/35	Predmet C-548/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Rumunjska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	31
2021/C 19/36	Predmet C-549/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Cipar/Europski parlament i Vijeće Europske unije	33
2021/C 19/37	Predmet C-550/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Cipar/Europski parlament i Vijeće Europske unije	34
2021/C 19/38	Predmet C-551/20: Tužba podnesena 26. listopada 2020. — Mađarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	35
2021/C 19/39	Predmet C-552/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Malta/Europski parlament i Vijeće Europske unije	37

2021/C 19/40	Predmet C-553/20: Tužba podnesena 26. listopada 2020. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	38
2021/C 19/41	Predmet C-554/20: Tužba podnesena 26. listopada 2020. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	39
2021/C 19/42	Predmet C-555/20: Tužba podnesena 26. listopada 2020. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	41
2021/C 19/43	Predmet C-562/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2020. uputila Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – SIA Rodl & Partner/Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	Predmet C-564/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2020. uputio Supreme Court (Irska) – PF, MF/Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority . .	43
2021/C 19/45	Predmet C-565/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2020. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – DS/Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	Predmet C-567/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2020. uputio Općinski građanski sud u Zagrebu (Hrvatska) – A. H. protiv Zagrebačke banke d.d.	44

Opći sud

2021/C 19/47	Predmet T-735/18: Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – Aquind/ACER („Energija – Članak 17. Uredbe (EZ) br. 714/2009 – ACER-ova odluka kojom se odbija zahtjev za izuzeće novih električnih spojnih vodova – Žalba podnesena ACER-ovu Odboru za žalbe – Intenzitet nadzora”)	46
2021/C 19/48	Predmet T-377/19: Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije TC CARL – Raniji nacionalni figurativni žig CARL TOUCH – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	46
2021/C 19/49	Predmet T-378/19: Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije TC CARL – Raniji nacionalni figurativni žig CARL TOUCH – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	47
2021/C 19/50	Predmet T-21/20: Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije K7 – Raniji verbalni žig Europske unije k7 – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	48
2021/C 19/51	Predmet T-571/17: Rješenje Općeg suda od 13. studenoga 2020. – UG/Komisija („Javna služba – Ugovorno osoblje – Ugovor na neodređeno vrijeme – Članak 47. točka (c) podtočka (i) Uvjeta zaposlenja – Otkaz uz otkazni rok – Odobrenje iznosa naknade štete – Obustava postupka”)	48
2021/C 19/52	Predmet T-827/19: Rješenje Općeg suda od 30. listopada 2020. – Gáspár/Komisija („Tužba za poništenje – Javna služba – Prijenos nacionalnih mirovinskih prava – Žalba podnesena nakon isteka tromjesečnog roka predviđenog u članku 90. stavku 2. Pravilnika o osoblju – Nepostojanje ispričive pogreške – Očita nedopuštenost”)	49

2021/C 19/53	Predmet T-32/20: Rješenje Općeg suda od 19. studenoga 2020. – Buxadé Villalba i dr./Parlament („Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Zastupnik u Parlamentu – Priznanje Parlamenta izbora dvaju španjolskih kandidata za zastupnike u Europskom parlamentu – Aktivna procesna legitimacija troje drugih zastupnika u Europskom parlamentu – Nepostojanje izravnog utjecaja – Zahtjev za deklaratornu presudu – Tužba koja je djelomično nedopuštena, a djelomično podnesena sudu koji je očito nenadležan za njeno razmatranje”)	49
2021/C 19/54	Predmet T-163/20: Rješenje Općeg suda od 29. listopada 2020. – Isopix/Parlament („Tužba za poništenje i naknadu štete – Javna nabava usluga – Postupak natječaja – Pružanje fotografskih usluga – Odbijanje ponude jednog ponuditelja i dodjela ugovora drugom ponuditelju – Poništenje postupka javne nabave – Djelomični nestanak predmeta spora – Djelomična obustava postupka – Nalog – Tužba djelomično podnesena sudu koji je očito nenadležan za njeno razmatranje”)	50
2021/C 19/55	Predmet T-257/20: Rješenje Općeg suda od 17. studenoga 2020. – González Calvet/SRB („Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna politika – Jedinствeni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Odluka kojom se odbija dodjela novčane naknade dotičnim dioničarima i vjerovnicima – Povreda formalnih zahtjeva – Članak 76. točka (d) Poslovnika – Očita nedopuštenost”)	51
2021/C 19/56	Predmet T-383/20: Rješenje Općeg suda od 5. studenoga 2020. – Moloko Beverage/EUIPO – Nexus Liquids (moloko) („Žig Europske unije – Postupak proglašenja ništavosti – Povlačenje zahtjeva za proglašenje ništavosti – Obustava”)	52
2021/C 19/57	Predmet T-451/20 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 29. listopada 2020. – Facebook Ireland/Komisija („Privremena pravna zaštita – Tržišno natjecanje – Zahtjev za pružanje informacija – Članak 18. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Hitnost – Fumus boni juris – Odvagivanje interesa”)	52
2021/C 19/58	Predmet T-452/20 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 29. listopada 2020. – Facebook Ireland/Komisija („Privremena pravna zaštita – Tržišno natjecanje – Zahtjev za pružanje informacija – Članak 18. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Hitnost – Fumus boni juris – Odvagivanje interesa”)	53
2021/C 19/59	Predmet T-609/20: Tužba podnesena 30. rujna 2020. – LA International Cooperation/Komisija . . .	54
2021/C 19/60	Predmet T-632/20: Tužba podnesena 15. listopada 2020. – OG/EDA	56
2021/C 19/61	Predmet T-641/20: Tužba podnesena 20. listopada 2020. – Leonine Distribution/Komisija	57
2021/C 19/62	Predmet T-650/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – NU/EUIPO	58
2021/C 19/63	Predmet T-654/20: Tužba podnesena 27. listopada 2020. — Silex/Komisija i EASME	59
2021/C 19/64	Predmet T-661/20: Tužba podnesena 30. listopada 2020. – NV/eu-LISA	60
2021/C 19/65	Predmet T-670/20: Tužba podnesena 9. studenoga 2020. – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)	61
2021/C 19/66	Predmet T-673/20: Tužba podnesena 11. studenoga 2020. – Celler Lagravera/EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)	62
2021/C 19/67	Predmet T-675/20: Tužba podnesena 12. studenoga 2020. – Leonardo/Frontex	62
2021/C 19/68	Predmet T-679/20: Tužba podnesena 13. studenoga 2020. – Dr. August Wolff/EUIPO – Combe International (Vagisan)	63
2021/C 19/69	Predmet T-680/20: Tužba podnesena 11. studenoga 2020. – Novelis/Komisija	64

2021/C 19/70	Predmet T-681/20: Tužba podnesena 13. studenoga 2020. – OC/ESVD	65
2021/C 19/71	Predmet T-682/20: Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (obuća)	65
2021/C 19/72	Predmet T-683/20: Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (obuća)	66
2021/C 19/73	Predmet T-684/20: Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (obuća)	67
2021/C 19/74	Predmet T-687/20: Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Jinan Meide Casting i dr./Komisija . . .	68
2021/C 19/75	Predmet T-688/20: Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Freshly Cosmetics/EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)	69
2021/C 19/76	Predmet T-692/20: Tužba podnesena 18. studenoga 2020. – Iliad Italia/Komisija	70
2021/C 19/77	Predmet T-693/20: Tužba podnesena 5. studenoga 2020. – Hansol Paper/Komisija	71
2021/C 19/78	Predmet T-110/18: Rješenje Općeg suda od 28. listopada 2020. – Grange Backup Power/Komisija .	71
2021/C 19/79	Predmet T-741/18: Rješenje Općeg suda od 23. listopada 2020. – ZZ/BCE	72
2021/C 19/80	Predmet T-222/20: Rješenje Općeg suda od 27. listopada 2020. – CH i CN/Parlament	72
2021/C 19/81	Predmet T-490/20: Rješenje Općeg suda od 27. listopada 2020. – CH i CN/Parlament	72

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2021/C 19/01)

Posljednja objava

SL C 9, 11.1.2021.

Prethodne objave

SL C 443, 21.12.2020.

SL C 433, 14.12.2020.

SL C 423, 7.12.2020.

SL C 414, 30.11.2020.

SL C 399, 23.11.2020.

SL C 390, 16.11.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. studenoga 2020. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(Predmet C-809/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Postupak povodom prigovora – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 3. – Područje primjene – Istovjetnost ili sličnost žiga za koji je podnesena prijava s ranijim žigom – Verbalni žig Europske unije MINERAL MAGIC – Prijava za registraciju žiga koji je podnio trgovački zastupnik ili predstavnik nositelja ranijeg žiga – Raniji verbalni nacionalni žig MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER)

(2021/C 19/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Lukošūtė, agent)

Druge stranke u postupku: John Mills Ltd (zastupnik: S. Malynicz QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 15. listopada 2018., John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) (T-7/17, EU:T:2018:679).
2. Odbija se tužba u predmetu T-7/17 koju je društvo John Mills Ltd podnijelo protiv odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 5. listopada 2016. (predmet R 2087/2015-1).
3. Društvo John Mills Ltd uz vlastite troškove snosi i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) vezane uz predmetnu žalbu i postupak pred Općim sudom te troškove društva Jerome Alexander Consulting corp. vezane uz postupak pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 148, 29. 4. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-42/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 4. – Pojam „porezni obveznik” – Mješovito holding društvo – Članak 17. – Pravo na odbitak pretporeza – PDV koji je prethodno platilo mješovito holding društvo na usluge savjetovanja u vezi s istraživanjem tržišta s ciljem eventualnog stjecanja udjela u drugim društvima – Napuštanje projekata stjecanja – PDV plaćen na bankarsku proviziju za organiziranje i strukturiranje izdanja obveznice namijenjene za pribavljanje društvima kćerima sredstava potrebnih za provođenje investicija – Neostvarene investicije)

(2021/C 19/03)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sonaecom SGPS SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

1. Članak 4. stavke 1. i 2. te članak 17. stavke 1., 2. i 5. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje treba tumačiti na način da je mješovito holding društvo, čije je sudjelovanje u upravljanju društvima kćerima stalno, ovlašteno odbiti PDV koji je prethodno plaćen na stjecanje savjetodavnih usluga koje se odnose na usluge istraživanja tržišta radi stjecanja udjela u drugom društvu i u slučaju da to stjecanje u konačnici nije ostvareno.
2. Članak 4. stavke 1. i 2. kao i članak 17. stavke 1., 2. i 5. Šeste direktive 77/388 treba tumačiti na način da mješovito holding društvo, čije je sudjelovanje u upravljanju društvima kćerima stalno, nije ovlašteno odbiti PDV koji je plaćen na proviziju isplaćenu kreditnoj instituciji za organiziranje i strukturiranje izdanja obveznice namijenjene za provođenje investicija u određenom sektoru ako do tih investicija u konačnici nije došlo i ako je kapital prikupljen putem izdavanja te obveznice u cijelosti prenesen društvu majci grupe u obliku zajma.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul București – Rumunjska) – Orange România SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Predmet C-61/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 95/46/EZ – Članak 2. točka (h) i članak 7. točka (a) – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 4. točka 11. i članak 6. stavak 1. točka (a) – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti – Prikupljanje i pohrana preslika osobnih isprava od strane pružatelja mobilnih telekomunikacijskih usluga – Pojam „privola” ispitanika – Dobrovoljno dana, posebna i informirana izjava volje – Izjava o privoli putem polja za označivanje – Potpisivanje ugovora od strane ispitanika – Teret dokazivanja)

(2021/C 19/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Orange România SA

Tuženik: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Izreka

Članak 2. točku (h) i članak 7. točku (a) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka te članak 4. točku 11. i članak 6. stavak 1. točku (a) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da je na voditelju obrade podataka da dokaže da je ispitanik aktivnim postupanjem izrazio svoju privolu za obradu svojih osobnih podataka i da je prethodno dobio informaciju o svim okolnostima te obrade, u razumljivom i lako dostupnom obliku i uz uporabu jasnog i jednostavnog jezika, omogućujući mu da lako utvrdi posljedice te privole, tako da je zajamčeno da je ona dana uz potpuno poznavanje činjenica. Ugovorom koji se odnosi na pružanje telekomunikacijskih usluga, koji sadržava klauzulu prema kojoj je ispitanik bio informiran i dao je privolu za prikupljanje i pohranu preslike svoje osobne isprave u svrhu utvrđivanja identiteta, ne može se dokazati da je taj ispitanik valjano dao svoju privolu u smislu tih odredbi, za to prikupljanje i pohranu kada

- je polje koje se odnosi na tu klauzulu označio voditelj obrade podataka prije potpisivanja tog ugovora, ili kada
- ugovorne odredbe navedenog ugovora mogu ispitanika dovesti u zabludu u pogledu mogućnosti sklapanja predmetnog ugovora čak i ako on odbije pristati na obradu svojih podataka, ili kada
- taj voditelj neopravdano utječe na slobodan izbor ispitanika da se protivi tom prikupljanju i pohrani, zahtijevajući od njega, kako bi odbio dati svoju privolu, da ispuni dodatni obrazac kojim se evidentira to odbijanje.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – DenizBank AG protiv Verein für Konsumenteninformation

(Predmet C-287/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva (EU) 2015/2366 – Platne usluge na unutarnjem tržištu – Članak 4. točka 14. – Pojam platnog instrumenta – Personalizirane multifunkcionalne bankovne kartice – Tehnologija komunikacije bliskog polja (NFC) – Članak 52. točka 6. podtočka (a) i članak 54. stavak 1. – Informacije koje treba dati korisniku – Promjena uvjeta okvirnog ugovora – Prešutni pristanak – Članak 63. stavak 1. točke (a) i (b) – Prava i obveze povezane s platnim uslugama – Odstupanje u pogledu platnih instrumenata male vrijednosti – Uvjeti primjene – Platni instrument koji se ne može blokirati – Platni instrument koji se koristi na anonimni način – Vremensko ograničenje učinaka presude)

(2021/C 19/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DenizBank AG

Tuženik: Verein für Konsumenteninformation

Izreka

1. Članak 52. točku 6. podtočku (a) Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ, u vezi s člankom 54. stavkom 1. te direktive, treba tumačiti na način da propisuje informacije i uvjete koje treba dostaviti pružatelj platnih usluga koji su korisnikom tih usluga želi dogovoriti presumpciju pristanka na promjene okvirnog ugovora koji su zaključili, prema pretpostavkama koje predviđaju te odredbe, ali ne određuje ograničenja u vezi sa svojstvom korisnika ili vrstom ugovornih odredaba koje mogu biti predmet takvog sporazuma, ne dovodeći međutim, kada korisnik ima svojstvo potrošača, u pitanje mogući nadzor nad time jesu li te odredbe poštene, imajući u vidu odredbe Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima.
2. Članak 4. točku 14. Direktive 2015/2366 treba tumačiti na način da je tehnologija komunikacije bliskog polja (Near Field Communication), kojom je opremljena personalizirana multifunkcionalna kartica koja omogućuje plaćanje manjih iznosa na teret bankovnog računa povezanog s tom karticom, „platni instrument”, kako ga definira ta odredba.
3. Članak 63. stavak 1. točku (b) Direktive 2015/2366 treba tumačiti na način da beskontaktno plaćanje male vrijednosti upotrebom personalizirane multifunkcionalne bankovne kartice opremljene tehnologijom komunikacije bliskog polja (Near Field Communication) treba smatrati „anonimnom” upotrebom razmatranog platnog instrumenta u smislu te odredbe o odstupanju.
4. Članak 63. stavak 1. točku (a) Direktive 2015/2366 treba tumačiti na način da pružatelj platnih usluga, koji se namjerava pozvati na odstupanje predviđeno tom odredbom, ne može samo istaknuti da se platni instrument ne može blokirati ili da se njegova daljnja uporaba ne može spriječiti, kada se, s obzirom na dostupna objektivna tehnička saznanja, takva nemogućnost ne može utvrditi.

⁽¹⁾ SL C 246, 22. 7. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Španjolska) – UQ/Marclean Technologies, S.L.U.

(Predmet C-300/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Kolektivno otkazivanje – Direktiva 98/59/EZ – Članak 1. stavak 1. prvi podstavak točka (a) – Pojam „kolektivno otkazivanje” – Načini izračuna broja viška radnika – Referentno razdoblje koje se uzima u obzir)

(2021/C 19/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UQ

Tuženik: Marclean Technologies, S.L.U.

Uz sudjelovanje: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Izreka

Članak 1. stavak 1. prvi podstavak točku (a) Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje treba tumačiti na način da se u svrhu ocjene čini li sporno pojedinačno otkazivanje dio kolektivnog otkazivanja referentno razdoblje predviđeno tom odredbom za utvrđivanje postojanja kolektivnog otkazivanja mora izračunati uzimajući u obzir sva razdoblja od 30 ili 90 uzastopnih dana tijekom kojih je došlo do tog pojedinačnog otkazivanja i tijekom kojih je došlo do najvećeg broja otkazivanja koje je proveo poslodavac iz jednog ili više razloga koji se ne odnose na osobu radnika u smislu te iste odredbe.

⁽¹⁾ SL C 295, 2. 9. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. studenoga 2020. – Ralph Pethke/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-382/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Javna služba – Dužnosnik – Unutarnja reorganizacija službi Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Preraspodjela – Članak 7. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Prikrivena sankcija – Interes službe – Istovrijednost radnih mjesta – Obveza obrazlaganja – Iskrivljavanje činjenica – Uznemiravanje – Članak 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije)

(2021/C 19/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Ralph Pethke (zastupnik: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Lukošūtė i B. Wägenbaur, Rechtsanwälte)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Ralphu Pethkeu nalaže se snošenje vlastitih troškova, te troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 337, 7. 10. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski rajonen sad – Bugarska) – „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Olympic Insurance Company Ltd

(Predmet C-427/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2009/138/EZ – Članak 274. – Pravo koje se primjenjuje na postupak likvidacije društava za osiguranje – Oduzimanje odobrenja za rad društvu za osiguranje – Imenovanje privremenog likvidatora – Pojam „odluka o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje” – Nepostojanje sudske odluke o otvaranju postupka likvidacije u matičnoj državi članici – Prekid sudskih postupaka protiv predmetnog društva za osiguranje u drugim državama članicama različitim od njegove matične države članice)

(2021/C 19/08)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Tuženik: Olympic Insurance Company Ltd

Izreka

1. Članak 274. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II), kako je izmijenjena Direktivom 2013/58/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013., treba tumačiti na način da odluka nadležnog tijela o oduzimanju odobrenja za rad predmetnom društvu za osiguranje i imenovanju privremenog likvidatora može biti „odluka o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje” u smislu tog članka samo ako pravo matične države članice tog društva predviđa ili da je taj privremeni likvidator ovlašten prodati imovinu tog društva i podijeliti taj prihod između njegovih vjerovnika ili da oduzimanje odobrenja za rad tom društvu automatski otvara postupak likvidacije a da u tu svrhu nije potrebno donošenje formalne odluke posebnog tijela.
2. Članak 274. Direktive 2009/138, kako je izmijenjena Direktivom 2013/58, treba tumačiti na način da, ako uvjeti koji se zahtijevaju za to da odluka o oduzimanju odobrenja za rad društvu za osiguranje i imenovanju njegova privremenog likvidatora čini „odluku o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje” u smislu tog članka nisu ispunjeni, taj članak ne sadržava obvezu za sudove drugih država članica da primijene pravo matične države članice predmetnog društva za osiguranje, koje predviđa prekid svakog sudskog postupka pokrenutog protiv tog društva.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Ellmes Property Services Limited/SP

(Predmet C-433/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Članak 24. točka 1. – Isključiva nadležnost u području stvarnih prava na nekretninama – Članak 7. točka 1. podtočka (a) – Posebna nadležnost u stvarima povezanim s ugovorom – Tužba etažnog vlasnika kojom se želi postići da drugi etažni vlasnik prestane uporabljati objekt u etažnom vlasništvu u turističke svrhe)

(2021/C 19/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ellmes Property Services Limited

Tuženik: SP

Izreka

1. Članak 24. točku 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da tužbu kojom etažni vlasnik nekretnine nastoji postići da se drugom etažnom vlasniku te nekretnine zabrani izmjena, samovoljna i bez suglasnosti ostalih etažnih vlasnika, namjene njegova objekta u etažnom vlasništvu, kako je predviđena ugovorom o etažnom vlasništvu, treba smatrati tužbom „u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama”, u smislu te odredbe, pod uvjetom da je ta namjena primjenjiva ne samo u odnosu na etažne vlasnike te nekretnine, nego i u odnosu na sve, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
2. Članak 7. točku 1. podtočku (a) Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da u slučaju da namjena nekretnine u etažnom vlasništvu predviđena ugovorom o etažnom vlasništvu nije primjenjiva na sve, tužbu kojom etažni vlasnik nekretnine želi postići da se drugom etažnom vlasniku te nekretnine zabrani izmjena, samovoljna i bez suglasnosti drugih etažnih vlasnika, predmetne namjene treba smatrati tužbom „u stvarima povezanim s ugovorom” u smislu te odredbe. Pod uvjetom da to provjeri sud koji je uputio zahtjev, mjesto izvršenja obveze na kojoj se temelji ta tužba je mjesto u kojem se navedena nekretnina nalazi.

⁽¹⁾ SL C 357, 21. 10. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. studenoga 2020. – Stephan Fleig/Europska služba za vanjsko djelovanje

(Predmet C-446/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Javna služba – Ugovorno osoblje – Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) – Članak 47. točka (c) podtočka (i) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije – Raskid ugovora na neodređeno vrijeme – Profesionalna bolest – Prekid odnosa povjerenja – Pravo na pošteno suđenje – Članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Dužnost brižnog postupanja – Članci 30. i 41. Povelje o temeljnim pravima – Iskrivljavanje činjenica – Opseg sudskog nadzora)

(2021/C 19/10)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Stephan Fleig (zastupnik: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt i R.C. Weiss, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Stephanu Fleigu nalaže se snošenje troškova

⁽¹⁾ SL C 337, 7. 10. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. studenoga 2020. – Bruno Gollnisch/Europski parlament, Vijeće Europske unije

(Predmet C-676/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Institucionalno pravo – Europski parlament – Propis koji se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat nezakonito isplaćenih iznosa – Učinci presude Suda)

(2021/C 19/11)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Bruno Gollnisch (zastupnik: B. Bonnefoy-Claudet, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i M. Ecker, agenti), Vijeće Europske unije

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Bruni Gollnischu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 363, 28. 10. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul București – Rumunjska) – ITH Comercial Timișoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Predmet C-734/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Odbitak pretporeza – Odustanak od prvotno predviđene djelatnosti – Ispravci odbitaka plaćenog pretporeza – Djelatnosti vezane za nekretnine)

(2021/C 19/12)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ITH Comercial Timișoara SRL

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Izreka

1. Članke 167., 168., 184. i 185. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se pravo na odbitak PDV-a kao pretporeza na imovinu, u ovom slučaju na nekretnine, i usluge stečene radi obavljanja oporezovanih transakcija zadržava kada se od prvotno predviđenih investicijskih projekata odustalo zbog okolnosti koje ne ovise o volji poreznog obveznika i da ne treba provesti ispravak tog PDV-a ako porezni obveznik i dalje ima namjeru koristiti navedenu imovinu u svrhu oporezive djelatnosti.
2. Direktivu 2006/112, osobito njezin članak 28., treba tumačiti na način da se u nedostatku ugovora o punomoći bez zastupanja mehanizam komisionara ne primjenjuje kada porezni obveznik provede gradnju u skladu s potrebama i zahtjevima druge osobe koja bi trebala uzeti navedenu zgradu u zakup.

⁽¹⁾ SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 12. studenoga 2020. – Europska komisija/Republika Austrija

(Predmet C-796/19) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice – Direktiva 2007/59/EZ – Davanje ovlaštenja strojovođama – Članak 3. točka (a) – Nadležno nacionalno tijelo – Direktiva 2004/49/EZ – Članak 16. stavak 1. – Tijelo nadležno za sigurnost – Određivanje više tijela)

(2021/C 19/13)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i C. Vignon, agenti)

Tuženik: Republika Austrija (zastupnici: Schmoll i A. Posch, agenti)

Izreka

1. Republika Austrija je, time što je kao „nadležno tijelo”, za potrebe Direktive 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođa koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice, odredila tijelo koje nije tijelo nadležno za sigurnost iz članka 16. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/49/EZ od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 3. točke (a) Direktive 2007/59.
2. Republici Austriji se nalaže da, osim vlastitih troškova, snosi troškove Europske komisije.

(¹) SL C 432, 23. 12. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. studenoga 2020. – Europska komisija/Kraljevina Belgija

(Predmet C-842/19) (¹)

(Povreda obveze države – Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze – Neizvršenje – Slobodno kretanje kapitala – Članak 63. UFEU-a – Nespojivost belgijskih poreznih odredaba koje se odnose na prihod od nekretnina u inozemstvu – Članak 260. stavak 2. UFEU-a – Zahtjev za određivanjem periodične kazne i paušalnog iznosa)

(2021/C 19/14)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Roels i A. Armenia, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija (zastupnici: P. Cottin, J.-C. Halleux i C. Pochet, agenti)

Izreka

1. Ne poduzevši sve mjere za izvršenje presude od 12. travnja 2018., Komisija/Belgija (C-110/17, EU:C:2018:250), Kraljevina Belgija je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a.
2. Kraljevini Belgiji nalaže se da Europskoj komisiji plati paušalni iznos od 2 000 000 eura.
3. Kraljevini Belgiji nalaže se da Europskoj komisiji plaća periodičnu kaznu u iznosu od 7 500 eura dnevno od dana proglašenja ove presude do dana izvršenja presude od 12. travnja 2018., Komisija/Belgija (C-110/17, EU:C:2018:250).
4. Kraljevini Belgiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 45, 10. 2. 2020.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2020. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) –
DQ/Wallonische Region**

(Predmet C-41/20)

(2021/C 19/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Gericht Erster Instanz Eupen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DQ

Tuženik: Wallonische Region

Prethodna pitanja

1. Protivi li se relevantnim europskim pravnim odredbama, a osobito, s jedne strane, člancima 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu slobode pojedinca i kretanja kapitala, i/ili, s druge strane, člancima 63. i 64. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu slobodnog kretanja kapitala, koje čine dvije od četiri temeljne slobode Europske unije, nacionalni propis na način na koji ga tijela primjenjuju, odnosno na način da uporaba inozemnog vozila, koje građanin druge države članice stavlja na povremeno i kratkoročno raspolaganje građaninu s boravištem u Belgiji, a da za to ne postoji obveza ponovne prijave, ovisi o tome da taj građanin s boravištem u Belgiji drži u vozilu privatnu potvrdu o uporabi, odnosno potvrdu u smislu članka 3. stavaka 2. točke 6. Kraljevske uredbe od 20. srpnja 2001. o registraciji motornih vozila?
2. Je li nacionalni propis, kako je ovdje opisan i kako ga primjenjuje Valonska regija, opravdan zahtjevima javne sigurnosti ili drugih zaštitnih mjera i je li potrebno pridržavati se nacionalnog propisa koji se tumači na način da se njime nužno predviđa to da se u vozilu mora nalaziti dokument koji je izdao inozemni vlasnik vozila, u kojem se navodi vremenski ograničeno odobrenje za upotrebu vozila i razdoblje valjanosti, a da pritom ne postoji mogućnost naknadnog dostavljanja takvih dokumenata, kako bi se postigao željeni cilj ili se taj cilj mogao ostvariti i drukčije odnosno manje strogim i formalnim sredstvima?

Sud Europske unije (šesto vijeće) odlučio je rješenjem od 10. rujna 2020. kako slijedi:

Članak 63. stavak 1. UFEU-a valja tumačiti na način da mu se protivi odredba države članice u skladu s kojom se osoba s boravištem u toj državi članici može pozvati na izuzeće od obveze registriranja vozila u navedenoj državi članici za vozilo registrirano u drugoj državi članici i koje joj je na besplatno i kratkoročno raspolaganje stavio vlasnik tog vozila koji boravi u toj drugoj državi članici, samo ako se u vozilu uvijek nalaze dokumenti kojima se potvrđuje da postoje uvjeti za izuzeće, bez mogućnosti naknadnog uklanjanja nedostatka.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2020. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) –
FS/Wallonische Region**

(Predmet C-42/20)

(2021/C 19/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Gericht Erster Instanz Eupen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženik: Wallonische Region

Prethodna pitanja

1. Protivi li se relevantnim europskim pravnim odredbama, a osobito člancima 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu slobode pojedinca, članku 45. UFEU-a (sloboda kretanja radnika), članku 49. (sloboda poslovnog nastana) i članku 56. UFEU-a (sloboda pružanja usluga) nacionalni propis na način na koji ga tijela primjenjuju, odnosno na način da uporaba inozemnog vozila, koje građanin druge države članice stavlja na povremeno i kratkoročno raspolaganje građaninu s boravištem u Belgiji, a da za to ne postoji obveza ponovne prijave, ovisi o tome da taj građanin s boravištem u Belgiji drži u vozilu privatnu potvrdu o uporabi, odnosno potvrdu u smislu članka 3. stavaka 2. točke 6. Kraljevske uredbe od 20. srpnja 2001. o registraciji motornih vozila?
2. Je li nacionalni propis, kako je ovdje opisan i kako ga primjenjuje Valonska regija, opravdan zahtjevima javne sigurnosti ili drugih zaštitnih mjera i je li potrebno pridržavati se nacionalnog propisa koji se tumači na način da se njime nužno predviđa to da se u vozilu mora nalaziti dokument koji je izdao inozemni vlasnik vozila, u kojem se navodi vremenski ograničeno odobrenje za upotrebu vozila i razdoblje valjanosti, kako bi se postigao željeni cilj ili se taj cilj može ostvariti i drukčije odnosno manje strogim i formalnim sredstvima?

Sud Europske unije (šesto vijeće) odlučio je rješenjem od 10. rujna 2020. kako slijedi:

Članak 63. stavak 1. UFEU-a valja tumačiti na način da mu se protivi odredba države članice u skladu s kojom se osoba s boravištem u toj državi članici može pozvati na izuzeće od obveze registriranja vozila u navedenoj državi članici za vozilo registrirano u drugoj državi članici i koje joj je na besplatno i kratkoročno raspolaganje stavio vlasnik tog vozila koji boravi u toj drugoj državi članici, samo ako se u vozilu uvijek nalaze dokumenti kojima se potvrđuje da postoje uvjeti za izuzeće, bez mogućnosti naknadnog uklanjanja nedostatka.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2020. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) – HU/Wallonische Region

(Predmet C-43/20)

(2021/C 19/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Gericht Erster Instanz Eupen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HU

Tuženik: Wallonische Region

Prethodna pitanja

1. Protivi li se relevantnim europskim pravnim odredbama, a osobito, s jedne strane, člancima 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu slobode pojedinca i kretanja kapitala, i/ili, s druge strane, člancima 63. i 64. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu slobodnog kretanja kapitala, koje čine dvije od četiri temeljne slobode Europske unije, nacionalni propis na način na koji ga tijela primjenjuju, odnosno na način da uporaba inozemnog vozila, koje građanin druge države članice stavlja na povremeno i kratkoročno raspolaganje građaninu s boravištem u Belgiji, a da za to ne postoji obveza ponovne prijave, ovisi o tome da taj građanin s boravištem u Belgiji drži u vozilu privatnu potvrdu o uporabi, odnosno potvrdu u smislu članka 3. stavaka 2. točke 6. Kraljevske uredbe od 20. srpnja 2001. o registraciji motornih vozila?

2. Je li nacionalni propis, kako je ovdje opisan i kako ga primjenjuje Valonska regija, opravdan zahtjevima javne sigurnosti ili drugih zaštitnih mjera i je li potrebno pridržavati se nacionalnog propisa koji se tumači na način da se njime nužno predviđa to da se u vozilu mora nalaziti dokument koji je izdao inozemni vlasnik vozila, u kojem se navodi vremenski ograničeno odobrenje za upotrebu vozila i razdoblje valjanosti, a da pritom ne postoji mogućnost naknadnog dostavljanja takvih dokumenata, kako bi se postigao željeni cilj ili se taj cilj mogao ostvariti i drukčije odnosno manje strogim i formalnim sredstvima?

Sud Europske unije (šesto vijeće) odlučio je rješenjem od 10. rujna 2020. kako slijedi:

Članak 63. stavak 1. UFEU-a valja tumačiti na način da mu se protivi odredba države članice u skladu s kojom se osoba s boravištem u toj državi članici može pozvati na izuzeće od obveze registriranja vozila u navedenoj državi članici za vozilo registrirano u drugoj državi članici i koje joj je na besplatno i kratkoročno raspolaganje stavio vlasnik tog vozila koji boravi u toj drugoj državi članici, samo ako se u vozilu uvijek nalaze dokumenti kojima se potvrđuje da postoje uvjeti za izuzeće, bez mogućnosti naknadnog uklanjanja nedostatka.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Predmet C-173/20)

(2021/C 19/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70/EZ (Direktiva Vijeća o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP; u daljnjem tekstu: Direktiva)⁽¹⁾, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, u vezi s uvodnim izjavama 6. i 7. i člankom 4. tog sporazuma („Načelo nediskriminacije”), a s obzirom na načela ekvivalentnosti, djelotvornosti i korisnog učinka prava Europske unije, nacionalni propis, u ovom slučaju članak 24. stavak 3. točka (a) i članak 22. stavak 9. Zakona 240/2010 kojim se sveučilištima omogućuje da bez brojčanog ograničenja koriste ugovore na određeno vrijeme namijenjene istraživačima u trajanju od tri godine, koji se mogu produljiti za dvije godine, a da njihovo sklapanje i produljenje nije uvjetovano nikakvim objektivnom razlogom vezanim uz privremene ili izvanredne potrebe sveučilišta koje ih određuje i kojim se kao jedino ograničenje sklapanju višestrukih ugovora na određeno vrijeme s istom osobom propisuje samo to da trajanje ne smije prelaziti 12 godina, uključujući i prekide?
2. Protivi li se navedenom članku 5. Okvirnog sporazuma u vezi s uvodnim izjavama 6. i 7. Direktive i spomenutim člankom 4. tog sporazuma, a s obzirom na koristan učinak prava Europske unije, nacionalni propis (u ovome slučaju članak 24. i članak 29. stavak 1. Zakona 240/2010) kojim se sveučilištima dopušta da istraživače zapošljavaju isključivo na određeno vrijeme – a da odluka o tome nije uvjetovana privremenim ili izvanrednim potrebama i da ne postoje nikakva ograničenja – na temelju potencijalno neograničenog niza uzastopnih ugovora na određeno vrijeme, za redovne obrazovne i istraživačke potrebe tih sveučilišta?

3. Protivi li se članku 4. navedenog okvirnog sporazuma nacionalni propis poput članka 20. stavka 1. Zakonodavne uredbe 75/2017 (kako se tumači u navedenoj okružnici ministarstva br. 3/2017) kojim se priznaje mogućnost da javna istraživačka tijela u stalni radni odnos prime istraživače zaposlene na određeno vrijeme – ali samo ako su do 31. prosinca 2017. stekli barem tri godine radnoga staža – dok se s druge strane ta mogućnost ne priznaje sveučilišnim istraživačima zaposlenima na određeno vrijeme, i to samo zato što su njihovi radni odnosi, iako se po zakonu temelje na ugovorima o radu, na temelju članka 22. stavka 16. Zakonodavne uredbe 75/2017 obuhvaćeni „sustavom javnog prava”, unatoč tomu što se člankom 22. stavkom 9. Zakona 240/2010 istraživači istraživačkih tijela i sveučilišta podvrgavaju istom pravilu u pogledu najduljeg trajanja radnih odnosa na određeno vrijeme zasnovanih sa sveučilištima ili istraživačkim tijelima u obliku ugovora iz sljedećeg članka 24. ili u obliku ugovora sa znanstvenim novacima iz istog članka 22.?
4. Protivi li se načelima ekvivalentnosti, djelotvornosti i korisnog učinka prava Unije, s obzirom na navedeni okvirni sporazum, kao i načelu nediskriminacije iz članka 4. tog sporazuma, nacionalni propis (članak 24. stavak 3. točka (a) Zakona 240/2010, članak 29. stavak 2. točka (d) i članak 29. stavak 4. Zakonodavne uredbe 81/2015) kojim se, unatoč tome što postoje pravila koja se primjenjuju na sve zaposlene u javnom i privatnom sektoru i koja su konačno sadržana u navedenoj Zakonodavnoj uredbi br. 81 te kojima se (od 2018.) utvrđuje najdulje trajanje radnog odnosa na određeno vrijeme na 24 mjeseca (koje obuhvaća produljenja i obnavljanja) i uvjetuje korištenje te vrste odnosa za zaposlenike javne uprave postojanjem „privremenih i izvanrednih potreba”, sveučilištima dopušta da zapošljavaju istraživače na temelju trogodišnjeg ugovora o radu na određeno vrijeme koji se može produljiti za dvije godine u slučaju pozitivne ocjene istraživačke i obrazovne aktivnosti koja je obavljana u tom trogodišnjem razdoblju a da ni sklapanje prvog ugovora ni produljenje ugovora nije uvjetovano postojanjem takvih privremenih ili izvanrednih potreba sveučilišta te se sveučilištima također dopušta da nakon isteka petogodišnjeg razdoblja s istom ili drugim osobama sklope još jedan ugovor na određeno vrijeme iste vrste kako bi zadovoljili iste obrazovne i istraživačke potrebe povezane s prethodnim ugovorom?
5. Protivi li se članku 5. navedenog okvirnog sporazuma, također s obzirom na načela ekvivalentnosti i djelotvornosti te na navedeni članak 4., nacionalni propis (članak 29. stavak 2. točka (d) i članak 29. stavak 4. Zakonodavne uredbe 81/2015 te članak 36. stavci 2. i 5. Zakonodavne uredbe 165/2001) kojim se za sveučilišne istraživače zaposlene na temelju trogodišnjeg ugovora o radu na određeno vrijeme koji se može produljiti za još dvije godine (na temelju navedenog članka 24. stavka 3. točke (a) Zakona 240/2010), isključuje mogućnost kasnijeg zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vrijeme jer u talijanskom pravu ne postoje druge mjere kojima bi se mogle spriječiti i sankcionirati zlouporabe sveučilišta prilikom korištenja uzastopnih radnih odnosa na određeno vrijeme?

(¹) Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poljska) – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P.

(Predmet C-338/20)

(2021/C 19/19)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Tuženik: D.P.

Prethodno pitanje

Može li tijelo države izvršiteljice zbog dostave kažnjenoj osobi odluke o izricanju novčane kazne koja nije prevedena na jezik koji primatelj razumije odbiti njezino izvršenje na temelju odredbi kojima se provodi članak 20. stavak 3. Okvirne odluke 2005/214/PUP⁽¹⁾ zbog povrede prava na pošteno suđenje?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (SL 2005., L 76, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Delfarma Sp. z o.o./Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Predmet C-488/20)

(2021/C 19/20)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Delfarma Sp. z o.o.

Tuženik: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 34. UFEU-a odredba nacionalnog prava u skladu s kojom odobrenje za paralelni uvoz istječe nakon isteka jedne godine od datuma isteka odobrenja za stavljanje referentnog lijeka u promet?
2. Može li nacionalno tijelo s obzirom na članke 34. i 36. UFEU-a donijeti deklaratornu odluku kojom se na temelju zakona utvrđuje istek odobrenja za stavljanje lijeka u promet u okviru paralelnog uvoza samo zbog isteka roka utvrđenog zakonom koji se računa od datuma isteka odobrenja za stavljanje referentnog lijeka u promet, a da se pritom ne ispituju razlozi za istek odobrenja za taj lijek i ostali uvjeti iz članka 36. UFEU-a koji se odnose na zaštitu zdravlja i života ljudi?
3. Je li za donošenje deklaratorne odluke kojom se utvrđuje istek odobrenja za stavljanje lijeka u promet u okviru paralelnog uvoza dostatna činjenica da su paralelni uvoznici oslobođeni obveze podnošenja periodičnih izvješća o sigurnosti kao i s tim povezana činjenica da tijelo ne raspolaže aktualnim podacima za ocjenu koristi i rizika koji proizlaze iz farmakoterapije?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. listopada 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Predmet C-500/20)

(2021/C 19/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tuženik i žalitelj: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Prethodna pitanja

1. Je li Sud Europske unije nadležan za tumačenje Jedinstvenih pravila o Ugovoru o korištenju infrastrukture u međunarodnom željezničkom prometu (u daljnjem tekstu: CUI, Dodatak E Konvenciji o međunarodnom željezničkom prijevozu (u daljnjem tekstu: COTIF))⁽¹⁾?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

treba li članak 8. stavak 1. točku (b) CUI-ja tumačiti na način da odgovornost upravitelja za gubitak ili štetu imovine koja se propisuje u tom članku obuhvaća i troškove koji prijevozniku nastaju jer zbog oštećenja svojih lokomotiva treba unajmiti druge zamjenske lokomotive?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na drugo pitanje:

treba li članak 4. i članak 19. stavak 1. CUI-ja tumačiti na način da ugovorne strane mogu djelotvorno preuzeti veću odgovornost na temelju paušalnog upućivanja na nacionalno pravo ako je u skladu s time točno da se opseg odgovornosti povećava, ali je, odstupajući od odgovornosti koja ne ovisi o krivnji u skladu s CUI-jem, krivnja uvjet za utvrđivanje odgovornosti?

⁽¹⁾ 2013/103/EU: Odluka Vijeća od 16. lipnja 2011. o potpisivanju i sklapanju Sporazuma između Europske unije i Međuvladine organizacije za međunarodni željeznički prijevoz o pristupanju Europske unije Konvenciji o međunarodnom željezničkom prijevozu (COTIF) od 9. svibnja 1980. , kako je izmijenjena Protokolom iz Vilnusa od 3. lipnja 1999. (SL 2013., L 51, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 123., str. 286.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2020. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

(Predmet C-513/20)

(2021/C 19/22)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tuženik: Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

Prethodno pitanje

Mogu li se uključiti u pojam „usko povezane aktivnosti”, predviđen člankom 132. stavkom 1. točkom (b) Direktive o PDV-u⁽¹⁾, i na taj se način smatrati izuzetima od PDV-a, plaćanja izvršena u zamjenu za uslugu otvaranja osobnog kartona svakog korisnika, koji uključuje povijest bolesti na temelju koje korisnik ostvaruje pravo na kupnju tretmana „klasičnog termalnog liječenja”?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2020. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH**

(Predmet C-514/20)

(2021/C 19/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj, žalitelj i podnositelj revizije: DS

Tuženik i druga stranka u žalbenom i revizijskom postupku: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 31. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 7. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ odredba u kolektivnom ugovoru kojom se za izračun toga ima li i za koliko sati radnik pravo na dodatke za prekovremeni rad uzimaju u obzir isključivo sati koje je radnik stvarno radio, a ne i sati tijekom kojih radnik koristi svoj najkraći plaćeni godišnji odmor?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003, L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2020. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH**

(Predmet C-518/20)

(2021/C 19/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: XP

Druga stranka u revizijskom postupku: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 7. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ i članku 31. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačenje nacionalnog propisa kao što je članak 7. stavak 3. Bundesurlaubsgesetz (Savezni zakon o odmoru) u skladu s kojim pravo na plaćeni godišnji odmor koje još nije ostvario radnik – čija je radna sposobnost iz zdravstvenih razloga potpuno smanjena tijekom godine za koju je godišnji odmor odobren, ali koji je barem djelomično mogao iskoristiti godišnji odmor tijekom godine za koju je godišnji odmor odobren prije nego što mu se radna sposobnost smanjila – prestaje u slučaju da mu je radna sposobnost neprekinuto i trajno smanjena i 15 mjeseci nakon kraja godine za koju je godišnji odmor odobren, čak i ako poslodavac radniku zapravo nije omogućio da ostvari svoje pravo na godišnji odmor jer ga na to nije odgovarajuće poticao ni uputio?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: je li u tim okolnostima isključen i prestanak tog prava u kasnijem trenutku ako je riječ o trajnoj i potpuno smanjenoj radnoj sposobnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. listopada 2020. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
K**

(Predmet C-519/20)

(2021/C 19/25)

Jezik postupka: Njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Zadržana osoba i žalitelj: K

Podnositelj zahtjeva: Landkreis Gifhorn

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, osobito članak 18. stavke 1. i 3. Direktive 2008/115/EZ ⁽¹⁾, tumačiti na način da nacionalni sud koji odlučuje o zadržavanju u svrhu udaljavanja u svakom pojedinačnom slučaju treba ispitati uvjete koji proizlaze iz odredbe, a osobito traje li izvanredno stanje, ako nacionalni zakonodavac pozivanjem na članak 18. stavak 1. u nacionalnom pravu odstupa od uvjeta iz članka 16. stavka 1.?
2. Treba li pravo Unije, osobito članak 16. stavak 1. Direktive 2008/115/EZ, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se do 1. srpnja 2022. privremeno dopušta smještaj zadržanih osoba koje čekaju udaljavanje u zatvorskoj ustanovi iako u državi članici postoje posebne ustanove za zadržavanje i nije riječ o hitnom slučaju u smislu članka 18. stavka 1. Direktive 2008/115/EZ kojim se to nužno zahtijeva?
3. Treba li članak 16. stavak 1. Direktive 2008/115/EZ tumačiti na način da nije riječ o „posebnoj ustanovi za zadržavanje” osoba koje čekaju udaljavanje već samim time ako je:
 - za „posebnu ustanovu za zadržavanje” neizravno nadležan isti član vlade koji je nadležan i za zatvorske ustanove, odnosno ministrica pravosuđa,
 - „posebna ustanova za zadržavanje” ustrojena kao ogranak zatvorske ustanove te je stoga točno da ima svojeg upravitelja, ali se općenito kao jedan od nekoliko ogranaaka zatvorske ustanove nalazi pod nadležnosti uprave zatvorske ustanove?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan:

treba li članak 16. stavak 1. Direktive 2008/115/EZ tumačiti na način da je riječ o smještaju u „posebnoj ustanovi za zadržavanje” osoba koje čekaju udaljavanje ako zatvorska ustanova osnuje poseban ogranak za zadržavanje osoba koje čekaju udaljavanje, taj ogranak upravlja posebnim prostorom na kojem se nalaze tri zgrade unutar ograđenog područja za zadržane osobe koje čekaju udaljavanje te se u jednoj od te tri zgrade privremeno smještaju isključivo zatvorenici koji izdržavaju kazne zatvora ili kratke kazne zatvora, pri čemu zatvorska ustanova osigurava da su zadržane osobe koje čekaju udaljavanje i zatvorenici odvojeni, a osobito to da svaka zgrada ima svoje prostorije (vlastiti prostor za presvlačenje, vlastitu ambulantu, vlastiti sportski prostor) te je točno da je dvorište odnosno vanjski prostor vidljiv iz svih zgrada, ali svaka zgrada ima vlastito područje za zatvorenike koje je ograđeno žičanom ogradom i na taj način zgrade nisu izravno povezane?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL.2008, L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. listopada 2020. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
(Litva) – UAB Tiketa/M. Š., VšĮ Baltic Music**

(Predmet C-536/20)

(2021/C 19/26)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: UAB Tiketa

Druge stranke u revizijskom postupku: M. Š., VšĮ Baltic Music

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam trgovca definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2011/83 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se osoba koja djeluje kao posrednik kada potrošač kupuje kartu, može smatrati trgovcem vezanim obvezama predviđenim Direktivom 2011/83, a time i stranom ugovora o prodaji ili ugovora o pružanju usluga od koje potrošač može imati potraživanja ili protiv koje može podnijeti tužbu?
 - 1.1. Je li za tumačenje pojma trgovac definiranog u članku 2. točki 2. Direktive 2011/83 relevantno je li osoba koja djeluje kao posrednik kad potrošač kupuje kartu, prije nego što je ugovor na daljinu počeo obvezivati potrošača, potonjem pružila, na jasan i razumljiv način, sve informacije o trgovcu nalogodavcu predviđene člankom 6. stavkom 1. točkama (c) i (d) Direktive 2011/83?
 - 1.2. Treba li smatrati da je status posrednika obznanjen ako osoba koja sudjeluje u postupku kupnje karata pruži, prije nego što ugovor na daljinu počne obvezivati potrošača, informaciju o nazivu i pravnom obliku trgovca nalogodavca, kao i informaciju da trgovac nalogodavac u potpunosti preuzima odgovornost za događanje, njegovu kvalitetu, sadržaj i pružanje informacija o njemu, te naznači da ona djeluje samo kao distributer karata i predstavlja poznatog zastupnika?
 - 1.3. Može li se pojam trgovca definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2011/83 tumačiti na način da se, uzimajući u obzir pravni odnos dvojake usluge (distribucija karata i organizacija događanja) između stranaka, i prodavatelj karte i organizator događanja mogu smatrati trgovcima, odnosno stranama potrošačkog ugovora?
2. Treba li zahtjev za pružanje informacija i stavljanje informacija na raspolaganje potrošaču jednostavnim i razumljivim riječima, kao što se određuje člankom 8. stavkom 1. Direktive 2011/83, tumačiti i primjenjivati na način da se obveza informiranja potrošača smatra uredno ispunjenom kada su te informacije sadržane u posrednikovim pravilima o pružanju usluga, dostupnim potrošaču na mrežnoj stranici tiketa.lt prije nego što potrošač izvrši uplatu, čime potvrđuje da je upoznat s posrednikovim pravilima o pružanju usluga i preuzima obvezu pridržavanja tih pravila u sklopu uvjeta pogodbe koja se treba zaključiti putem takozvanog *click-wrap* ugovora, odnosno aktivnim označavanjem određenog polja i pritiskom na određenu poveznicu?
 - 2.1. Je li za tumačenje i provedbu tog zahtjeva relevantno to što informacije nisu pružene na trajnom nosaču podataka i da nema naknadne potvrde ugovora na trajnom nosaču podataka koja bi sadržala sve potrebne informacije u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2011/83, kao što se to zahtijeva u skladu s člankom 8. stavkom 7. Direktive 2011/83?
 - 2.2. U skladu s člankom 6. stavkom 5. Direktive 2011/83, čine li informacije sadržane u posrednikovim pravilima o pružanju usluga sastavni dio ugovora na daljinu, neovisno o tome jesu li te informacije pružene na trajnom nosaču podataka i/ili o tome postoji li naknadna potvrda ugovora na trajnom nosaču podataka?

⁽¹⁾ SL 2011., L 304, str. 64. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
L Fund/Finanzamt D**

(Predmet C-537/20)

(2021/C 19/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i podnositelj revizije: L Fund

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku: Finanzamt D

Druga stranka u postupku: Bundesministerium der Finanzen

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 56. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (sada: članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije) propis države članice u skladu s kojim se rezidentni specijalizirani nekretninski fondovi s isključivo nerezidentnim ulagateljima izuzimaju od poreza na dobit, dok nerezidentni specijalizirani nekretninski fondovi s isključivo nerezidentnim ulagateljima u pogledu svojih prihoda od najma koje su ostvarili u tuzemstvu podliježu ograničenoj obvezi plaćanja poreza na dobit?

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Litva/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-541/20)

(2021/C 19/28)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė i R. Petravičius, *advokatas*)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

1. poništi članak 1. stavke 3. i 7. Direktive 2020/1057 ⁽¹⁾ kojim se propisuje obveza primjene pravila o upućivanju radnika na međunarodni (prekogranični) prijevoz i kabotažu u svrhu primjene Direktive 96/71/EZ. Ako nije moguće poništiti članak 1. stavke 3. i 7. Direktive 2020/1057, a da se ne promijeni njezina bit, Republika Litva zahtijeva njezino poništenje u cijelosti;
2. poništi članak 1. točku 6. podtočku (d) Uredbe 2020/1054 ⁽²⁾ u dijelu u kojem se njime propisuje obveza za prijevoznike da osiguraju da se vozači vrate u svoje mjesto boravka ili u operativno sjedište prijevoznika svaka četiri tjedna. Ako nije moguće poništiti taj dio te odredbe, Republika Litva zahtijeva da se ta odredba poništi u cijelosti;
3. poništi članak 3. Uredbe 2020/1054 u dijelu kojim se njime predviđa da izmjene Uredbe (EZ) br. 561/2006 stupaju na snagu dvadesetog dana od dana objave Uredbe 2020/1054 (20. kolovoza 2020.). Ako nije moguće poništiti članak 3. Uredbe 2020/1054, a da se ne utječe na ostale njezine odredbe, Republika Litva zahtijeva njezino poništenje u cijelosti;

4. naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Litva temelji svoju tužbu na sljedećim tužbenim razlozima:

1. **Članak 1. stavci 3. i 7. Direktive 2020/1057**, kojim se predviđa obveza primjene pravila o upućivanju radnika na nebilateralni međunarodni (prekogranični) prijevoz i kabotažu, **protivan je**:

1.1 **Načelu jednakog postupanja** jer selektivna raspodjela prijevoza nema nikakvu osnovu i uspostavlja dvostruke standarde plaće za radnike koji rade za istog prijevoznika, iako je priroda njihova posla jednaka. Stoga pravila kojima se uređuje upućivanje nisu utvrđena na temelju objektivnih kriterija, čime se povređuje načelo „jednake plaće za jednak rad” i načelo jednakog postupanja zajamčeno u članku 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;

1.2 **Načelu proporcionalnosti** jer su institucije Unije (i) uspostavile drugačija uređenja plaće za radnike koji obavljaju isti posao; (ii) nisu uzele u obzir posebne značajke međunarodnih prijevoza; (iii) nisu uzele u obzir iznimno visoku razinu mobilnosti tih radnika u sektoru međunarodnog prijevoza; (iv) odredile su, na temelju kriterija koje su utvrdile, neopravdano veliko administrativno opterećenje malim i srednjim prijevoznicima i tako su počinile očitu pogrešku i donijele mjeru koja nije proporcionalna u odnosu na cilj koji se njome nastoji postići;

1.3 **Načelu dobre zakonodavne prakse** jer su institucije Unije trebale provesti ocjenu utjecaja osporavanih odredbi ili pružiti opravdanje o tome zašto takva ocjena nije bila potrebna.

2. **Članak 1. točka 6. podtočka (d) Uredbe 2020/1054**, kojim se prijevoznicima nalaže obveza da osiguraju da se njihovi vozači vrate u svoje mjesto boravka ili u operativno sjedište prijevoznika svaka četiri tjedna, **protivan je**:

2.1 **Članku 45. UFEU-a** jer obveza koja se nalaže vozačima da se vrate u svoje mjesto boravka ili u operativno sjedište prijevoznika, a da pritom nemaju mogućnost sami izabrati gdje žele provesti svoje vrijeme odmora, povređuje njihovu slobodu kretanja koju kao radnici uživaju;

2.2 **Članku 26. UFEU-a i općem načelu nediskriminacije** jer se ograničava sloboda kretanja radnika i jer su oni koji rade za prijevoznike u perifernim državama članicama diskriminirani tako što ih se obvezuje da se vrate u mjesto svojeg boravka ili operativno sjedište prijevoznika kako bi odmorili, s obzirom na to da se njih tako obvezuje da prelaze velike udaljenosti i troše značajno više vremena od vozača koji rade za prijevoznike u državama članicama koje se nalaze u središnjem dijelu Unije, odnosno blizu njega; kako bi se odredbi o vraćanju radnika dao učinak, prijevoznici u perifernim državama članicama bit će u nepovoljnijem položaju od ostalih prijevoznika na unutarnjem tržištu;

2.3 **Članku 3. stavku 3. UFEU-a, člancima 11. i 191. UFEU-a i politici Unije u području okoliša i klimatskih promjena** jer će zahtjev da se osigura obvezno vraćanje vozača svaka četiri tjedna uzrokovati umjetno povećanje prometa na cestama u Uniji i broja vozača koji se vraćaju s praznim prikolicama, broja drugih organiziranih prijevoza, količine potrošenog goriva i emisija CO₂ u okoliš;

2.4 **Načelu proporcionalnosti** jer je obvezno redovno vraćanje radnika propisano tom odredbom mjera koja je očito neproporcionalna i neprikladna za postizanje javno navedenog cilja poboljšanja uvjeta odmora radnika.

3. **Članak 3. Uredbe 2020/1054**, kojim se određuje datum stupanja na snagu te uredbe (20. kolovoza 2020.), a da se pritom ne predviđa prijelazno razdoblje, osobito u pogledu činjenice da postoji obveza odmah primijeniti (i) izmjene članka 8. stavka 8. Uredbe br. 561/2008 koje se odnose na zabranu provođenja razdoblja odmora u kabini vozila i (ii) izmjene članka 8. stavka 8.a Uredbe br. 561/2006 koje se odnose na obvezu osiguravanja da se vozači vrate u svoje mjesto boravka svaka četiri tjedna, **protivan je**:

- 3.1 **Načelu proporcionalnosti** jer, određivanjem razdoblja od 20 dana do stupanja na snagu, institucije Unije (i) nisu uzele u obzir činjenicu da se, iz objektivnih razloga i s obzirom da nije određeno prijelazno razdoblje, države članice i prijevoznici ne mogu prilagoditi izmijenjenim obvezama i (ii) nisu iznijele nikakve argumente kako bi opravdale hitnost stupanja na snagu tih novih zahtjeva;
- 3.2 **Obvezi obrazlaganja, propisanoj u članku 296. UFEU-a** jer su institucije Unije, kada su razmatrale prijedlog, bile svjesne, na temelju ocjene utjecaja i iz drugih izvora, da će (i) zabrana spavanja u kabini tijekom dotičnih razdoblja biti neprimjenjiva u praksi za većinu država članica (jer nije dostupan odgovarajući alternativni smještaj) i za prijevoznike, (ii) obveza osiguravanja da se vozači vrate u svoje mjesto boravka ili operativno sjedište prijevoznika dovesti do praktičnih poteškoća jer pravila za provedbu te obveze nisu jasna, što ima za posljedicu da su institucije Unije trebale iznijeti argumente kako bi opravdale nepostojanje prijelaznog razdoblja ili odgode stupanja na snagu zakonodavstva;
- 3.3 **Načelu lojalne suradnje** jer institucije Unije, osim što nisu ni na koji način opravdale nužnost da se osigura da zabrana noćenja u kabini vozila tijekom predmetnih razdoblja i obveza da se osigura da se ti vozači vrate u mjesto svojeg boravka odmah stupe na snagu, nisu ni uzele u obzir podatke koje su im dostavile države članice i zainteresirane strane u pogledu objektivnih prepreka i potrebe da se predvidi prijelazno razdoblje koje bi omogućilo pripremu za izmijenjena pravila.

-
- (¹) Direktiva (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL 2020., L 249, str. 49.)
- (²) Uredba (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa (SL 2020., L 249, str. 1.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Litva/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-542/20)

(2021/C 19/29)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė i R. Petravičius, *advokatas*)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 3. Uredbe 2020/1055 (¹) u dijelu u kojem se njime umeće članak 5. stavak 1. točka (b) u Uredbu (EZ) br. 1071/2009 (²) kojim se propisuje da „u državi članici poslovnog nastana poduzeće mora [...] organizirati aktivnosti svojeg voznog parka na takav način kojim se osigurava da se vozila koja su na raspolaganju poduzeću i upotrebljavaju se u međunarodnom prijevozu robe vraćaju u jedan od operativnih centara u toj državi članici najkasnije osam tjedana nakon što su ga napustili”;
- poništi članak 2. stavak 4. točku (a) Uredbe 2020/1055, kojim se mijenja članak 8. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 (³) tako da se u nju umeće stavak 2.a kojim se predviđa da „Cestovni prijevoznici ne smiju obavljati kabotažu istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom tog istog vozila u istoj državi članici u razdoblju od četiri dana nakon okončanja njegove posljednje kabotaže obavljene u toj državi članici”;

— naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Litva temelji svoju tužbu na sljedećim tužbenim razlozima:

1. **Članak 1. stavak 3. Uredbe 2020/1055**, u dijelu u kojem se njime umeće članak 5. stavak 1. točka (b) u Uredbu (EZ) br. 1071/2009 kojim se propisuje da „u državi članici poslovnog nastana poduzeće mora [...] organizirati aktivnosti svojeg voznog parka na takav način kojim se osigurava da se vozila koja su na raspolaganju poduzeću i upotrebljavaju se u međunarodnom prijevozu robe vraćaju u jedan od operativnih centara u toj državi članici najkasnije osam tjedana nakon što su ga napustili”, **protivan je**:
 - 1.1 **Članku 3. stavku 3. UEU-a, člancima 11. i 191. UFEU-a i politici EU-a u području okoliša i klimatskih promjena.** Obveza vraćanja u operativni centar uzrokovat će povećanje broja praznih vozila koja se voze po europskim cestama te količine emisija CO₂ i onečišćenja okoliša. Prilikom donošenja sporne odredbe, institucije EU-a propustile su uzeti u obzir mjere koje se odnose na politiku Europske Unije u području okoliša i politiku u području klimatskih promjena, a osobito zahtjeve koji se odnose na zaštitu okoliša i ciljeve zaštite okoliša koji se promiču u Europskom zelenom planu i koje je potvrdilo Europsko vijeće;
 - 1.2 **Članku 26. UFEU-a i općem načelu nediskriminacije.** Sporna odredba je protekcionistička mjera kojom je podijeljeno tržište prijevoza Unije, ograničeno tržišno natjecanje i uspostavljen diskriminatorski sustav u pogledu cestovnih prijevoznika u državama članicama koje se nalaze na geografskim rubovima Europske unije (u perifernim državama članicama). Tom je odredbom sektor međunarodnog cestovnog prijevoza također diskriminiran u odnosu na druge sektore prijevoza;
 - 1.3 **Članku 91. stavku 2. i članku 94. UFEU-a.** Institucije EU-a trebale su voditi računa o činjenici da će sporna odredba imati osobito znatan utjecaj na životni standard i razinu zaposlenosti u perifernim državama članicama Europske unije i da će osobito negativno utjecati na gospodarski položaj cestovnih prijevoznika s poslovnim nastanom na periferiji; no institucije EU-a nisu poštovala tu obvezu;
 - 1.4 **Načelu dobre zakonodavne prakse** jer je sporna odredba **donesena bez provedbe ocjene njezina utjecaja** i bez odgovarajućeg ispitivanja njezinih negativnih socijalnih i ekonomskih posljedica te njezina učinka na okoliš;
 - 1.5 **Načelu proporcionalnosti** jer je zahtjev, koji je njime određen, da se vozila moraju redovno vraćati očito neproporcionalna i neprikladna mjera za postizanje javno navedenog cilja, to jest cilja suzbijanja takozvanih fiktivnih društava.
2. **Članak 2. stavak 4. točka (a) Uredbe 2020/1055**, kojim se mijenja članak 8. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 tako da se u nju umeće stavak 2.a kojim se predviđa da „Cestovni prijevoznici ne smiju obavljati kabotažu istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom tog istog vozila u istoj državi članici u razdoblju od četiri dana nakon okončanja njegove posljednje kabotaže obavljene u toj državi članici”, **protivan je**:
 - 2.1 **Članku 3. stavku 3. UEU-a te člancima 11. i 191. UFEU-a** jer će obvezno razdoblje od četiri dana u kojem se treba suzdržati od obavljanja djelatnosti nakon okončanja kabotaže povećati promet praznih vozila na cestama u Europskoj uniji i dovesti do povećanih emisija CO₂ u okoliš i onečišćenja okoliša. Sporna odredba je iz tog razloga protivna obvezu, koja je potvrđena u Ugovorima, da, prilikom provedbe prometne politike Europske unije treba uzeti u obzir zahtjeve u pogledu zaštite okoliša i ciljeve Europskog zelenog plana;
 - 2.2 **Članku 26. UFEU-a i načelu nediskriminacije.** Razdoblje od četiri dana u kojem se treba suzdržati od obavljanja djelatnosti nakon okončanja kabotaže stvara ograničenja za funkcioniranje unutarnjeg tržišta i učinkovitost logističkog lanca. Podjela tržišta cestovnog prijevoza tereta dovela je do diskriminacije malih država članica i onih na periferiji Europske unije, istovremeno dodjeljujući nezakonitu i neopravdanu prednost velikim središnjim državama članicama EU-a isključivo zbog njihova geografskog položaja;
 - 2.3 **Članku 91. stavku 2. i članku 94. UFEU-a** jer je sporna odredba donesena bez razmatranja negativnih posljedica na gospodarski položaj cestovnih prijevoznika iz malih država članica i onih na periferiji Europske unije te na životni standard i razinu zaposlenosti u tim državama članicama;

2.4 **Načelu dobre zakonodavne prakse** jer je sporna odredba donesena bez provedbe ocjene njezina utjecaja i bez odgovarajućeg ispitivanja njezinih negativnih socijalnih i ekonomskih posljedica te njezina učinka na okoliš;

2.5 **Načelu proporcionalnosti** jer je razdoblje od četiri dana propisano za suzdržavanje od obavljanja djelatnosti nakon okončanja kabotaže neprikladna mjera koja je neproporcionalna u odnosu na željene ciljeve razjašnjenja načela kojima se uređuje kabotaža i proširenja učinkovitosti njihove provedbe.

- (¹) Uredba (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL 2020., L 249, str. 17.).
- (²) Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL 2009., L 300, str. 51) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135. i ispravak SL 2015., L 84, str. 74.)
- (³) Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL 2009., L 300, str. 72) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 235. i ispravak SL 2015., L 82, str. 114.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Bugarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-543/20)

(2021/C 19/30)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Republika Bugarska (zastupnici: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 6. točku (c) Uredbe (EU) 2020/1054 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa;
- podredno, u slučaju da Sud odluči odbiti ovu tužbu za djelomično poništenje sporne uredbe, u cijelosti poništi Uredbu (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa;
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj temelji svoju tužbu na ukupno pet tužbenih razloga:

1. povreda članka 21. stavka 1. i članka 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) i članka 45. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)

2. povreda načela proporcionalnosti, utvrđenog u članku 5. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: UEU) i u članku 1. Protokola br. 2 priloženog UEU-u i UFEU-u o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti.
3. povreda načela pravne sigurnosti.
4. povreda načela proporcionalnosti, utvrđenog u članku 5. stavku 4. UEU-a i u članku 1. Protokola br. 2 priloženog UEU-u i UFEU-u o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti.
5. povreda načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije iz članka 18. UFEU-a te članaka 20. i 21. Povelje, načela jednakosti država članica pred Ugovorima u skladu s člankom 4. stavkom 2. UEU-a i – ako to Sud smatra potrebnim – člankom 95. stavkom 1. UFEU-a.

(¹) SL 2020., L 249, str. 1.

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Bugarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-544/20)

(2021/C 19/31)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Republika Bugarska (zastupnici: L. Zaharieva, Tsv. Mitova i M. Georgieva)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Direktivu (EU) 2020/1057 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012;
- Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj svoju tužbu temelji na sljedećih pet tužbenih razloga:

1. Povreda načela proporcionalnosti predviđenog člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i člankom 1. Protokola (br. 2) uz UEU i uz Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU) o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti.
2. Povreda načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije predviđenih člankom 18. UFEU-a te člancima 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načela jednakosti država članica pred Ugovorima predviđenog člankom 4. stavkom 2. UEU-a te, u mjeri u kojoj to Sud smatra potrebnim, članka 95. stavka 1. UFEU-a.
3. Povreda članka 91. stavka 1. UFEU-a.

4. Povreda članka 91. stavka 2. i članka 90. UFEU-a u vezi s člankom 3. stavkom 3. UEU-a i članka 94. UFEU-a.
5. Povreda članaka 34. i 35. UFEU-a, koja nije opravdana člankom 36. UFEU-a, i povreda članka 58. stavka 1. u vezi s člankom 91. UFEU-a ili, podredno, članka 56. UFEU-a.

(¹) SL 2020., L 249, str. 49.

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Bugarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-545/20)

(2021/C 19/32)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Republika Bugarska (zastupnici: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi sljedeće odredbe Uredbe (EU) 2020/1055 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa:
 - članak 1. točku 3., u dijelu u kojem se njime propisuje članak 5. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 1071/2009; (podredno, ako Sud smatra da to nije moguće, Republika Bugarska zahtijeva poništenje članka 1. točke 3. u cijelosti); i
 - članak 2. točku 4. podtočku (a); (podredno, ako Sud smatra da to nije moguće, Republika Bugarska zahtijeva poništenje članka 2. točke 4.);
- krajnje podredno, ako Sud smatra da se ne može prihvatiti zahtjev za djelomično poništenje sporne uredbe, u cijelosti poništi Uredbu 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa; i
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj temelji svoju tužbu na ukupno sedam tužbenih razloga:

1. povreda članka 90. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) u vezi s člankom 3. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: UEU), članka 11. UFEU-a, članka 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka 3. stavka 5. UEU-a, članka 208. stavka 2. i članka 216. stavka 2. UFEU-a te Pariškog sporazuma.
2. povreda načela proporcionalnosti utvrđenog u članku 5. stavku 4 UEU-a i u članku 1. Protokola (br. 2).

3. povreda načela jednakog postupanja i načela zabrane diskriminacije (članak 18. UFEU-a i članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima), načela jednakosti država članica pred Ugovorima (članak 4. stavak 2. UEU-a) te, po potrebi, članka 95. stavka 1. UFEU-a.
4. povreda članka 91. stavka 1. UFEU-a.
5. povreda članka 90., članka 91. stavka 2. i članka 94. UFEU-a te članka 3. UEU-a.
6. povreda slobode izbora zanimanja i slobode poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a i iz članaka 15. i 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
7. povreda članka 58. stavka 1. u vezi s člankom 91. UFEU-a i podredno članka 56. UFEU-a.

(¹) SL 2020., L 249, str. 17.

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Rumunjska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-546/20)

(2021/C 19/33)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Rumunjska (zastupnici: E. Gane, L. Lițu i M. Chicu, u svojstvu agenata)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

— djelomično poništi Uredbu (EU) 2020/1054, osobito:

— članak 1. točku 6. podtočku (c) kojim se mijenja članak 8. stavak 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006, i

— članak 1. točku 6. podtočku (d) kojim se mijenja članak 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006 umetanjem novog stavka 8.a;

Podredno, samo ako Sud smatra da su te odredbe nerazdvojivo povezane s drugim odredbama Uredbe (EU) 2020/1054 ili se odnose na samu bit tog akta, poništi navedeni propis Unije u cijelosti;

— naloži Parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, Rumunjska ističe tri tužbena zahtjeva:

1. Prvi tužbeni zahtjev, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UEU-a

Rumunjska smatra da mjera predviđena člankom 1. točkom 6. podtočkom (c), kojom se zabranjuje da se redovna tjedna razdoblja odmora i svako tjedno razdoblje odmora dulje od 45 sati koje se uzima kao nadoknada za prethodna skraćena tjedna razdoblja odmora provode u vozilu, nije prikladna za postizanje traženih ciljeva, osobito za povećanje sigurnosti na cestama i poboljšanje radnih uvjeta vozača. Nadalje, njome se ne eliminiraju rizici i poteškoće koje je utvrdila Komisija.

Štoviše, podaci i informacije koji su ukazivali na očito neprikladan karakter te mjere bili su zakonodavnim tijelima poznati u trenutku njezina donošenja.

Rumunjska osim toga smatra da je mjera iz članka 1. točke 6. podtočke (d), kojom se predviđa povratak vozača u svakom razdoblju od četiri uzastopna tjedna (te prije redovnog tjednog razdoblja odmora duljeg od 45 sati koje se uzima kao nadoknada nakon dva uzastopna skraćena tjedna razdoblja odmora), u operativno središte poslodavca koje se nalazi u državi članici poslovnog nastana poslodavca ili u mjesto boravka vozača, očito neprikladna s obzirom na, osobito, nove administrativne obveze koje su uspostavljene, znatne troškove koje zbog toga snose gospodarski subjekti, ograničenje njihove poslovne aktivnosti kao i na činjenicu da tom mjerom nije osigurana primjerena zaštita vozača.

Nadalje, ocjenom utjecaja nisu uzeti u obzir svi ti aspekti, te u tom kontekstu zakonodavna tijela nisu mogla voditi računa o svim relevantnim elementima i okolnostima situacije.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na neopravdanom ograničenju slobode poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a

Rumunjska smatra da mjera uvedena člankom 1. točkom 6. podtočkom (d) podrazumijeva, za gospodarske subjekte perifernih država članica Unije, nove administrativne obveze, znatne troškove i ograničenje poslovne aktivnosti, a ti će aspekti dovesti do njihova premještanja te će imati odvratajući učinak na stvaranje prijevoznih poduzeća u takvim državama.

Ta mjera stoga predstavlja ograničenje slobode poslovnog nastana u smislu članka 49. UFEU-a. To ograničenje nije opravdano.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije na temelju državljanstva iz članka 18. UFEU-a

Rumunjska smatra da mjera predviđena u članku 1. točki 6. podtočki (c) stvara očite nejednakosti za periferne države članice Unije, osobito s obzirom na posebnosti mreža parkirališta i smještaja.

Rumunjska također smatra da osiguranje povratka vozača u smislu članka 1. točke 6. podtočke (d) nosi sa sobom znatne gubitke za društva osnovana u perifernim državama članicama Unije – u svakom slučaju radi se o gubicima koji su znatno veći u odnosu na gubitke država članica koje se nalaze blizu središta prijevoza u Uniji.

Nadalje, mjere predviđene Uredbom (EU) 2020/1054, Uredbom (EU) 2020/1055 ⁽¹⁾ i Direktivom (EU) 2020/1057 ⁽²⁾ (u odnosu na dodatna ograničenja aktivnosti kabotaže, povratak vozila u operativno središte države članice poslovnog nastana svakih osam tjedana, povratak vozača svaka četiri tjedna, zabrana provođenja redovnog tjednog odmora u vozilu i upućivanje vozača) bile su zamišljene kao stupovi zakonodavnog paketa. U tom kontekstu samo analiza kumuliranih učinaka tih mjera može pokazati njihov stvarni utjecaj na tržište prijevoza.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL 2020., L 249, str. 17).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL 2020., L 249, str. 49).

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Rumunjska/Europski parlament i Vijeće Europske unije**(Predmet C-547/20)**

(2021/C 19/34)

*Jezik postupka: rumunjski***Stranke***Tužitelj:* Rumunjska (zastupnici: E. Gane, R. I. Hațieganu i A. Rotăreanu, u svojstvu agenata)*Tuženici:* Europski parlament i Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

— djelomično poništi Uredbu (EU) 2020/1055, posebno:

— članak 1. točku 3. kojim je izmijenjen članak 5. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 1071/2009, i

— članak 2. točku 4. podtočke (a), (b) i (c) kojim je izmijenjen članak 8. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 uvođenjem stavka 2.a, izmjenom stavka 3. i uvođenjem stavka 4.a;

podredno, samo ako utvrdi da su te odredbe neraskidivo povezane s drugim odredbama Uredbe (EU) 2020/1055 ili da su suštinski vezane za taj akt, taj zakonodavni akt Unije poništi u cijelosti;

— naloži Parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe Rumunjska ističe tri tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UFEU-a

Rumunjska smatra da mjera iz članka 1. točke 3. o obvezi vraćanja vozila u roku od osam tjedana u poslovno sjedište države članice poslovnog nastana, nije nužna za jačanje stvarne i djelotvorne prednosti društva u toj državi članici i da očito nije prikladna za postizanje proklamiranog cilja.

S financijskog gledišta ona predstavlja neopravdani trošak te je otegotna za operatore, stvorit će nepotrebne poslovne troškove, povećati broj praznih putovanja kao i emisije CO₂.

Rumunjska također smatra da je mjera iz članka 2. točke 4. podtočaka (a), (b) i (c), kojom se dodatno ograničava kabotažni prijevoz, očito neprikladna za postizanje proklamiranih ciljeva i da nije nužna za rješavanje otvorenih problema nepoštovanja pravila o kabotaži.

Ona predstavlja korak unazad u odnosu na trenutnu razinu liberalizacije tržišta i može stvoriti neravnotežu u organizaciji logističkih lanaca prijevoznih društava, povećati vrijeme zaustavljanja i broj praznih putovanja. Nedavno uvedene odredbe otežavaju primjenu uredbi o kabotaži i kompliciraju mehanizme nadzora, dodatnim uvođenjem nepotrebnih administrativnih troškova za operatore.

Obije su mjere nerazmjerne s obzirom na negativni utjecaj na prijevozna poduzeća u državama članicama Unije, posebno ona smještena na periferiji Unije.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na neopravdanom ograničavanju prava poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a

Rumunjska smatra da mjera uvedena člankom 1. točkom 3. generira značajne operative troškove za prijevozna društva s poslovnim nastanom u državama članicama na periferiji Unije. Znatno će se smanjiti profitabilnost, a implicitno i atraktivnost za osnivanje ove vrste društava u tim državama. Istodobno, već osnovani operatori prebacit će poslovanje u države zapadne Europe kako bi smanjili negativne posljedice obveze vraćanja vozila u roku od osam tjedana u poslovno sjedište države članice poslovnog nastana.

Ta mjera stoga predstavlja ograničavanje slobode poslovnog nastana u smislu članka 49. UFEU-a. To ograničenje nije opravdano.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zabrane diskriminacije na temelju državljanstva iz članka 18. UFEU-a

Rumunjska smatra da je mjera kojom se predviđa vraćanje vozila u poslovno sjedište države članice poslovnog nastana u roku od osam tjedana te dodatna ograničenja za kabotažu protivna Unijinim ciljevima konvergencije i da ima protekcionistički karakter, stvarajući značajnu barijeru za ulazak nerezidnetnih operatora na tržišta prijevoza.

Iako naizgled nisu diskriminirajuće, te će mjere *de facto* imati različiti utjecaj na razini država članica zato što će značajno i nerazmjerno utjecati na poslovanje prijevoznih operatora s poslovnim nastanom u državama na periferiji Unije.

Nadalje, mjere iz Uredbe (EU) 2020/1055, Uredbe (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾ i Direktive (EU) 2020/1057 ⁽²⁾ (o dodatnom ograničavanju kabotažnog prijevoza, vraćanju vozila u sjedište poslovanja države članice poslovnog nastana svakih osam tjedana, vraćanju vozača svaka četiri tjedna, zabrani redovnih tjednih odmora u kabini vozila i upućivanju vozača) zamišljene su kao temelj integriranog zakonodavnog paketa, pa u tom kontekstu samo analiza njihovih kumulativnih učinaka može pokazati kakav im je stvarni utjecaj na tržište prijevoza.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa (SL 2020., L 249, str. 1.)

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL 2020., L 249, str. 49.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Rumunjska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-548/20)

(2021/C 19/35)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Rumunjska (zastupnici: E. Gane, L. Lițu i M. Chicu, u svojstvu agenata)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

— djelomično poništi Direktivu (EU) 2020/1057, posebno članak 1. stavke 3. do 6.;

podredno, samo ako utvrdi da su te odredbe neraskidivo povezane s drugim odredbama Direktive (EU) 2020/1057 ili da su suštinski vezane za taj akt, taj zakonodavni akt Unije poništi u cijelosti;

— naloži Parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe Rumunjska ističe dva tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UFEU-a

Rumunjska smatra da rješenje u vidu upućivanja na kriterij vrste prijevoza radi određivanja slučajeva kad se primjenjuju pravila o upućivanju u sektoru cestovnog prijevoza, nije prošlo kroz ocjenu utjecaja koju provodi Komisija niti je bilo potkrijepljeno bilo kakvim nalazom/studijom ili znanstvenim podacima.

Suzakonodavci su u konkretnom slučaju imali obvezu izvršiti procjenu učinka jer su bitno izmijenili prijedlog Komisije, ali nisu imali dovoljno informacija na temelju kojih bi bilo moguće ocijeniti proporcionalnost nove mjere.

Nadalje, kriterij vrste prijevoza stvara nesigurnost kod određivanja države članice domaćina i mjerodavnog zakonodavstva. Posljedično, upućivanje na taj kriterij ugrožava pravnu sigurnost među ostalim i stoga što je u suprotnosti s proklamiranim ciljevima Direktive (EU) 2020/1057.

Štoviše, primjena pravila o upućivanju u sektoru cestovnog prijevoza prema kriteriju vrste prijevoza može utjecati na fleksibilnost i brzinu koji su karakteristični za taj sustav.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zabrane diskriminacije na temelju državljanstva iz članka 18. UFEU-a

Rumunjska smatra da je očito, s obzirom na to da je tržište međunarodnog prijevoza objektivno centralizirano/polarizirano i da se povećava udio operatora iz država članica s perifernog područja Europske unije na tržištu međunarodnog prijevoza, da će prvenstveno operatori iz tog područja snositi administrativne i financijske troškove vezane uz upućivanje i da će ih mjere kao što je članak 1. stavci 3. do 6. Direktive (EU) 2020/1057 obeshrabriti od obavljanja prijevoza.

Nadalje, mjere uređene Direktivom (EU) 2020/1057, Uredbom (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾ i Uredbom (EU) 2020/1055 ⁽²⁾ (o dodatnom ograničavanju kabotažnog prijevoza, vraćanju vozila u sjedište poslovanja države članice poslovnog nastana svakih osam tjedana, vraćanju vozača svaka četiri tjedna, zabrani redovnih tjednih odmora u kabini vozila i upućivanju vozača) zamišljene su kao temelj integriranog zakonodavnog paketa, pa u tom kontekstu samo analiza njihovih kumulativnih učinaka može pokazati kakav im je stvarni utjecaj na tržište prijevoza.

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa (SL 2020., L 249, str. 1.)
- ⁽²⁾ Uredba (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL 2020., L 249, str. 17.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Cipar/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-549/20)

(2021/C 19/36)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Republika Cipar (zastupnik: Eirini Neofytou)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 3. Uredbe (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa ⁽¹⁾, u dijelu u kojem ta odredba predviđa točku (b) članka 5. stavka 1. Uredbe br. 1071/2009. Ako Sud zaključi da to nije moguće, podredno od Suda zahtijeva da poništi članak 1. stavak 3. u cijelosti;
- podredno, ako Sud smatra da je nedopuštena tužba za djelomično poništenje sporne uredbe kao što je to zatraženo u prethodnoj točki, poništi Uredbu (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa;
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe sedam tužbenih razloga:

Prvi tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članak 90. UFEU-a, u vezi s člankom 3. stavkom 3. UEU-a, članak 11. UFEU-a, članak 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 3. stavak 5. UEU-a, članak 208. stavak 2. i članak 216. stavak 2. UFEU-a te Ugovor iz Pariza.

Drugi tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili načelo proporcionalnosti, kako je predviđeno člankom 5. stavkom 4. UEU-a i člankom 1. Protokola br. 2. o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, priloženog UEU-u i UFEU-u.

Treći tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije, koja proizlaze iz članka 18. UFEU-a i članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načelo jednakosti država članica u odnosu na Ugovore, koje proizlazi iz članka 4. stavka 2. UFEU-a i, u mjeri u kojoj Sud smatra potrebnim, članak 95. stavak 1. UFEU-a.

Četvrti tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članak 91. stavak 1. UFEU-a.

Peti tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članak 91. stavak 2. UFEU-a i članak 90. UFEU-a, u vezi s člankom 3. stavkom 3. UFEU-a i člankom 94. UFEU-a.

Šesti tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili načela slobode poduzetništva i slobode poslovnog nastana, kako proizlaze iz članka 49. UFEU-a i članaka 15. i 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Sedmi tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članak 58. stavak 1., u vezi s člankom 91. UFEU-a i, podredno, članak 56. UFEU-a.

(¹) SL 2020., L 249, str. 17.

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Cipar/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-550/20)

(2021/C 19/37)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Republika Cipar (zastupnik: Eirini Neofytou)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Direktivu (EU) 2020/1057 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012, i
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe pet tužbenih razloga:

Prvi tužbeni zahtjev: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili načelo proporcionalnosti, zajamčeno člankom 5. stavkom 4. UFEU-a i člankom 1. Protokola (br. 2.) o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, priloženog UFEU-u i UFEU-u.

Drugi tužbeni zahtjev: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili načelo jednakog postupanja i zabrane diskriminacije, kako je definirano člankom 18. UFEU-a i člancima 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načelo jednakosti država članica pred Ugovorima, kako je definirano člankom 4. stavkom 2. UFEU-a te, u dijelu u kojem to Sud smatra potrebnim, članak 95. stavak 1. UFEU-a.

Treći tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članak 91. stavak 1. UFEU-a.

Četvrti tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članak 91. stavak 2. UFEU-a i članak 90. UFEU-a, u vezi s člankom 3. stavkom 3. UFEU-a i člankom 94. UFEU-a.

Peti tužbeni razlog: tužitelj smatra da su tuženici povrijedili članke 34. i 35. UFEU-a, pri čemu ta povreda nije opravdana na temelju članka 36. UFEU-a, te članak 58. stavak 1., u vezi s člankom 91. UFEU-a ili, podredno, članak 56. UFEU-a.

(¹) SL 2020., L 249, str. 49.

Tužba podnesena 26. listopada 2020. — Mađarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-551/20)

(2021/C 19/38)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i K. Szíjjártó, agenti)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. točku 6. podtočku (c) i članak 2. točku 2. Uredbe (EU) 2020/1054 (¹) te, kao drugo, sve odredbe koje su s njima nerazdvojno povezane;
- poništi članak 1. točku 3. Uredbe (EU) 2020/1055 (²) u dijelu u kojem se njime članak 5. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 mijenja na način da se u njegovu stavku 1. uvodi nova točka (b) te, kao drugo, sve odredbe koje su s njime nerazdvojno povezane;
- poništi članak 1. Direktive (EU) 2020/1057 (³) ili, podredno, njezin članak 1. stavak 6. te, kao drugo, sve odredbe koje su s njima nerazdvojno povezane;
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1 Tužbeni razlozi u vezi s pobijanim odredbama Uredbe 2020/1054

Odredba članka 1. točke 6. podtočke (c) Uredbe 2020/1054, u skladu s kojom se redovna tjedna razdoblja odmora i svako tjedno razdoblje odmora dulje od 45 sati koje se uzima kao nadoknada za prethodna skraćena tjedna razdoblja odmora ne provode u vozilu, nije provediva u praksi jer raspoloživi odgovarajući objekti za odmor nisu dostatni. Tim se zahtjevom pravnim subjektima, odnosno vozačima i prijevoznicima, nalaže neproporcionalan teret i on predstavlja očitu pogrešku u procjeni zakonodavaca. Nadalje, činjenica da se u okviru zakonodavnog postupka uopće nije razmatrala raspoloživost, broj ili mjesto smještaja koji su prilagođeni zahtjevima iz pobijane odredbe, iako su u tom pogledu iznesene ozbiljne primjedbe, također predstavlja očitu pogrešku u procjeni.

Mađarska vlada smatra protupravnim **članak 2. točku 2.** Uredbe 2020/1054, kojim se utvrđuje datum od kojeg vozila moraju biti opremljena pametnim tahografom druge generacije (V2). Kao prvo, zakonodavci su pri donošenju te odredbe počinili očitu pogrešku u procjeni i povrijedili načelo proporcionalnosti jer nisu razmotrili gospodarske i društvene učinke pomicanja roka unaprijed. Kao drugo, zakonodavci su iznevjerili legitimna očekivanja gospodarskih subjekata i povrijedili načela zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti. Kao treće, navedena odredba nije usklađena s potrebom održanja konkurentnosti gospodarstva Unije, navedena u članku 151. drugom stavku UFEU-a, jer trenutačno vozila prijevoznika s poslovnim nastanom u državama koje nisu članice Unije ne podliježu sličnom zahtjevu pa ti poduzetnici imaju očitu konkurentsku prednost u odnosu na prijevoznike iz Unije.

2. Tužbeni razlozi u vezi s pobijanim odredbama Uredbe 2020/1055

Mađarska vlada navodi da se obvezom povratka vozila svakih osam tjedana povređuju zahtjevi proporcionalnosti te da ona predstavlja očitu pogrešku u procjeni jer Europski parlament i Vijeće nisu uopće proveli procjenu gospodarskih i društvenih učinaka novih zahtjeva kao ni njihovih učinaka na okoliš pa im stoga nedostaju meritorne informacije o njihovoj proporcionalnosti. Na taj su način zakonodavci također povrijedili načelo opreznosti jer nisu procijenili učinke mjere na okoliš. Na temelju te odredbe vozila će se morati u mnogo prilika vraćati bez tereta što će dovesti do povišene razine emisija CO₂ u Uniji.

S druge strane, navedeni je zahtjev protivan zabrani diskriminacije jer različito utječe na prijevoznike s poslovnim nastanom u središnjem dijelu Europske unije i onih s poslovnim nastanom na njezinoj periferiji, osobito u državama članicama poznatim pod nazivom „države članice iz skupine EU-13”. Na temelju članka 91. stavka 2. i članka 94. UFEU-a zakonodavci su bili dužni voditi računa o posebnim okolnostima tih zemalja i ne usvojiti propis koji ima diskriminatorne učinke.

3. Tužbeni razlozi u vezi s pobijanim odredbama Direktive 2020/1057

Mađarska vlada kao glavni zahtjev traži poništenje članka 1. Direktive 2020/1057, koji sadržava „Posebna pravila o upućivanju vozača”. Ona smatra da su „Posebna pravila” protupravna jer se vozači koji obavljaju međunarodni prijevoz ne mogu smatrati osobama koje poduzimaju transnacionalnu mjeru u smislu članka 1. stavka 3. točke (a) Direktive 96/71/EZ i stoga se na njih ne mogu primjenjivati odredbe navedene direktive.

Podredno, mađarska vlada traži poništenje članka 1. stavka 6. Direktive 2020/1057, jer zakonodavci nisu poštovali zahtjev jednakog postupanja, s obzirom na to da se izuzećem u pogledu obavljanja bilateralnog prijevoza, koje se utvrđuje u članku 1. stavku 3. te direktive, ne obuhvaća obavljanje kombiniranog prijevoza s pratinjom. Usto, mađarska vlada u vezi s tom odredbom također navodi činjenicu da uopće ne postoji procjena učinka te ističe povredu načela proporcionalnosti i očitu pogrešku u procjeni zakonodavaca.

- (¹) Uredba (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa (SL 2020., L 249, str. 1.)
- (²) Uredba (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL 2020., L 249, str. 17.)
- (³) Direktiva (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL 2020., L 249, str. 49.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – Republika Malta/Europski parlament i Vijeće Europske unije**(Predmet C-552/20)**

(2021/C 19/39)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Republika Malta (zastupnici: A. Buhagiar, agent, D. Sarmiento Ramírez-Escudero i J. Sedano Lorenzo, *abogados*)*Tuženici:* Europski parlament i Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjevi**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 5. stavak 1. točku (b) Uredbe 1071/2009 ⁽¹⁾ i članak 8. stavak 2.a Uredbe 1072/2009 ⁽²⁾, kako su izmijenjeni člancima 1. odnosno 2. Uredbe (EU) 2020/1055 ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa.
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Malta svojom tužbom zahtijeva poništenje spornih mjera, i to na temelju sljedećih tužbenih razloga.

Prvi tužbeni razlog, kojim se od Suda traži da poništi članak 1. stavak 3. Uredbe 2020/1055 (pravilo o „vraćanju vozila kući”) jer se tom odredbom

- krši članak 91. stavak 2. UFEU-a u vezi s člankom 11. UFEU-a i člankom 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s obzirom na to da su pri donošenju te odredbe zanemarena razmatranja o utjecaju na okoliš i njezini ozbiljni učinci na prijevoze;
- krši članak 5. stavak 4. UEU-a i načelo proporcionalnosti, s obzirom na to da ona ne predstavlja najmanje ograničavajuću mjeru i uzrokuje nerazmjernu štetu u smislu razmjera troškova i koristi iz perspektive okoliša i prijevoza.

Drugi tužbeni razlog, kojim se od Suda traži da poništi članak 2. stavak 4. točku (a) Uredbe 2020/1055 (pravilo „razdoblja mirovanja za kabotažu”) jer se tom odredbom

- krši članak 91. stavak 2. UFEU-a, s obzirom na to da su tuženici zanemarili ozbiljan učinak mjere na prijevoz;
- krši članak 5. stavak 4. UEU-a i načelo proporcionalnosti, s obzirom na to da se tom odredbom znatno ograničava mogućnost prijevoznika da urede svoju logistiku i osiguraju neometano djelovanje svojih voznih parkova;

- krše članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelo jednakog postupanja, s obzirom na to da se tom odredbom ne uzimaju u obzir, bez ikakvog objektivnog opravdanja, osobitosti otočnih država članica i njihovih tržišta prijevoza robe.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL 2009., L 300, str. 51) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135. i ispravak SL 2015., L 84, str. 74.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL 2009., L 300, str. 72) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 235. i ispravak SL 2015., L 82, str. 114.)
- (³) SL 2020, L 249, str. 17.

Tužba podnesena 26. listopada 2020. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-553/20)

(2021/C 19/40)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 6. točku (d) Uredbe 2020/1054 o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa (¹);
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova;

Podredno, u slučaju da Sud bude smatrao da se pobijane odredbe Uredbe 2020/1054 ne mogu odvojiti od ostatka te direktive a da se ne promijeni njezina bit, Republika Poljska traži poništenje Uredbe 2020/1054 u cijelosti.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska podnosi sljedeće prigovore protiv pobijanih odredbi Uredbe 2020/1057:

1. prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UFEU-a), jer su mjesta na kojima se vozači moraju odmarati proizvoljno određena;
2. prigovor koji se temelji na povredi članka 91. stavka 2. UFEU-a, jer su mjere donesene bez uzimanja u obzir njihovog utjecaja na životni standard i zaposlenost u određenim regijama, kao i na funkcioniranje prometne infrastrukture;
3. prigovor koji se temelji na povredi članka 94. UFEU-a, jer su predmetne mjere donesene bez uzimanja u obzir ekonomskog položaja prijevoznika;
4. prigovor koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti, jer je odredba formulirana na neprecizan način, koji ne omogućuje utvrđivanje obveza koje iz nje proizlaze;
5. prigovor koji se temelji na povredi članka 11. UFEU-a i članka 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer nisu uzeti u obzir zahtjevi zaštite okoliša.

Republika Poljska osobito tvrdi da pobijane odredbe povrjeđuju načelo proporcionalnosti. Zbog donošenja neprimjerenih kriterija za određivanje na kojim se mjestima vozači moraju odmarati povrijeđeno je načelo da vozač može slobodno raspolagati svojim vremenom odmora, koje proizlazi iz Uredbe br. 561/2006. Usto, cestovnim prijevoznicima nametnuta su prekomjerna opterećenja, što će imati negativan utjecaj ne samo na položaj pojedinačnih poduzetnika, posebno malih i srednjih, nego i na tržište prijevoznčkih usluga, ali i na okoliš. Negativne učinke pobijanih odredbi osjetit će posebno poduzetnici iz zemalja koje nisu smještene u središtu Europske unije. Istodobno, donesene odredbe nisu objektivno opravdane s obzirom na položaj vozača. One također ne odražavaju posebnu prirodu reguliranih usluga.

(¹) SL 2020., L 249, str. 1.

Tužba podnesena 26. listopada 2020. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-554/20)

(2021/C 19/41)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

— poništi sljedeće odredbe Uredbe (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa:

(a) članak 1. stavak 3. u dijelu u kojem se tom odredbom članku 5. Uredbe br. 1071/2009 (¹) dodaje stavak 1. točke (b) i (g),

(b) članak 2. stavak 4. točku (a), kojim se članku 8. Uredbe 1072/2009 (²) dodaje stavak 2.a,

(c) članak 2. stavak 5. točku (b), kojim se članku 10. Uredbe br. 1072/2009 dodaje stavak 7.;

— naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova;

Podredno, u slučaju da Sud bude smatrao da se osporene odredbe Direktive 2020/1055 ne mogu odvojiti od ostatka te direktive a da se ne promijeni njezina bit, Republika Poljska traži poništenje Direktive 2020/1055 u cijelosti.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska podnosi sljedeće prigovore protiv pobijanih odredbi Direktive 2020/1055:

1. u odnosu na članak 1. točku 3., u dijelu u kojem se tom odredbom članku 5. Uredbe br. 1071/2009 dodaje stavak 1. točka (b):

(a) prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UFEU-a), članka 91. stavka 2. UFEU-a i članka 94. UFEU-a zbog uvođenja obveze povrata vozila u operativni centar svakih osam tjedana;

- (b) prigovor koji se temelji na povredi članka 11. UFEU-a i članka 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer nisu uzeti u obzir zahtjevi zaštite okoliša;
2. u odnosu na članak 1. stavak 3., u dijelu kojim se tom odredbom članku 5. Uredbe 1071/20092 dodaje stavak 1. točka (g):
- (a) prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UFEU-a) zbog uvođenja proizvoljnih zahtjeva glede broja vozila koje cestovni prijevoznici moraju imati i vezivanja vozača za operativni centar u državi članici sjedišta;
- (b) prigovor koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti zbog uvođenja nepreciznih zahtjeva glede broja vozila koje cestovni prijevoznici moraju imati i vezivanja vozača za operativni centar u državi članici sjedišta;
- (c) prigovor koji se temelji na povredi članka 11. UFEU-a i članka 37. Povelje, jer nisu uzeti u obzir zahtjevi zaštite okoliša;
3. u odnosu na članak 2. stavak 4. točku (a):
- (a) prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UFEU-a), članka 91. stavka 2. UFEU-a i članka 94. UFEU-a, zbog uvođenja obveznog prekida u izvršenju kabotaže;
- (b) prigovor koji se temelji na povredi članka 11. UFEU-a i članka 37. Povelje, jer nisu uzeti u obzir zahtjevi zaštite okoliša;
4. u odnosu na članak 2. stavak 5. točku (b):
- (a) prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UFEU-a), članka 91. stavka 2. UFEU-a i članka 94. UFEU-a, jer je državama članicama bilo omogućeno da nametnu ograničenja glede izvođenja kabotaže koja se sastoji od početnih ili završnih cestovnih dionica, koje su dio kombiniranog prijevoza među državama članicama;
- (b) prigovor koji se temelji na povredi članka 11. UFEU-a i članka 37. Povelje ima, jer nisu uzeti u obzir zahtjevi zaštite okoliša.

Republika Poljska osobito tvrdi da pobijane odredbe povrjeđuju načelo proporcionalnosti. Zbog donošenja neprimjerenih kriterija, kojima se određuje ograničavanje mogućnosti izvođenja kabotaže i prometa s trećim državama, prijevoznicima su nametnuta prekomjerna opterećenja, što će imati negativan utjecaj ne samo na položaj pojedinačnih poduzetnika i tržište prijevoznčkih usluga, nego i na okoliš te funkcioniranje prometne infrastrukture.

Negativne učinke pobijanih odredbi osjetit će posebno poduzetnici iz zemalja koje nisu smještene u središtu Europske unije. Istodobno, donesene odredbe nisu objektivno opravdane s obzirom na položaj vozača. One također ne odražavaju posebnu prirodu reguliranih usluga.

(¹) Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL 2009., L 300, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135.)

(²) Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL 2009., L 300, str. 72.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 235.)

Tužba podnesena 26. listopada 2020. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije**(Predmet C-555/20)**

(2021/C 19/42)

*Jezik postupka: poljski***Stranke***Tužitelj:* Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)*Tuženici:* Europski parlament i Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Suda zahtijeva da:*

- poništi članak 1. stavke 3., 4., 6. i 7. te članak 9. stavak 1. Direktive (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (¹);
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova;

Podredno, u slučaju da Sud bude smatrao da se pobijane odredbe Direktive 2020/1057 ne mogu odvojiti od ostatka te direktive a da se ne promijeni njezina bit, Republika Poljska traži poništenje te direktive u cijelosti.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska zahtijeva poništenje članka 1., stavaka 3., 4., 6. i 7. te članka 9. stavka 1. Direktive (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL 2020., L 249, str. 49.), kao i nalažanje Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Podredno, u slučaju da Sud bude smatrao pobijane odredbe Direktive 2020/1057 ne mogu odvojiti od ostatka te direktive a da se ne promijeni njezina bit, Republika Poljska traži poništenje Direktive 2020/1057 u cijelosti.

Republika Poljska podnosi sljedeće prigovore protiv odredbi članka 1. stavaka 3., 4., 6. i 7. Direktive 2020/1057:

1. prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UEU-a) zbog utvrđivanja neprimjerenih kriterija za primjenu odredbi Direktive 96/71 i Direktive 2014/67 na prijevoz;
2. prigovor koji se temelji na povredi članka 91. stavka 2. UFEU-a, jer su mjere donesene bez uzimanja u obzir njihovog utjecaja na životni standard i zaposlenost u određenim regijama, kao i na funkcioniranje prometne infrastrukture;
3. prigovor koji se temelji na povredi članka 94. UFEU-a, jer su predmetne mjere donesene bez uzimanja u obzir ekonomskog položaja prijevoznika;
4. prigovor koji se temelji na povredi članka 11. UFEU-a i članka 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer nisu uzeti u obzir zahtjevi zaštite okoliša.

Nadalje, protiv odredbe članka 9. stavka 1. Direktive (EU) 2020/1057, Republika Poljska podnosi prigovor koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, načela pravne sigurnosti i članka 94 UFEU-u određivanjem prekratkog roka za prenošenje te direktive.

Republika Poljska osobito tvrdi da pobijane odredbe povređuju načelo proporcionalnosti. Zbog donošenja neprimjerenih kriterija za određivanje na koje će se vozače primjenjivati odredbe Direktiva 96/71 i 2014/67, prijevoznici su nametnuta prekomjerna opterećenja, što će imati negativan utjecaj na položaj pojedinačnih poduzetnika, tržište prijevoznih usluga i okoliš. Negativne učinke pobijanih odredbi osjetit će posebno poduzetnici iz zemalja koje nisu smještene u središtu Europske unije. Istodobno, donesene odredbe nisu objektivno opravdane s obzirom na položaj vozača. One također ne odražavaju posebnu prirodu reguliranih usluga.

(¹) SL 2020., L 249, str. 49.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2020. uputila Administratīvā rajona tiesa (Latvija) –
SIA Rodl & Partner/Valsts ieņēmumu dienests**

(Predmet C-562/20)

(2021/C 19/43)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Rodl & Partner

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 18. stavke 1. i 3. Direktive 2015/849 (¹), u vezi s točkom 3. podtočkom (b) Priloga III. toj direktivi, tumačiti na način da se navedenim odredbama (i.) automatski zahtijeva da pružatelj vanjskih knjigovodstvenih usluga poduzme pojačane mjere dubinske analize stranke zato što je riječ o nevladinoj organizaciji i zato što je osoba koju je ovlastila i zaposlila stranka državljanin visokorizične treće zemlje u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruske Federacije, s dozvolom boravka u Latviji i (ii.) automatski zahtijeva da se navedenoj stranci dodijeli najviši stupanj rizika?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se smatrati da je navedeno tumačenje članka 18. stavaka 1. i 3. Direktive 2015/849 proporcionalno i stoga u skladu s člankom 5. stavkom 4. prvim podstavkom Ugovora o Europskoj uniji?
3. Treba li članak 18. Direktive 2015/849, u vezi s točkom 3. podtočkom (b) Priloga III. toj direktivi, tumačiti na način da se njime utvrđuje automatska obveza poduzimanja pojačanih mjera dubinske analize stranke u svim slučajevima u kojima je njezin poslovni partner, ali ne i sama stranka, na neki način povezan s visokorizičnom trećom zemljom u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruskom Federacijom?
4. Treba li članak 13. stavak 1. točke (c) i (d) Direktive 2015/849 tumačiti na način da se potonjim točkama utvrđuje da obveznik, prilikom poduzimanja mjera dubinske analize stranke, mora od nje ishoditi presliku ugovora koji je sklopila s trećom osobom te se stoga smatra da ispitivanje navedenog ugovora na licu mjesta nije dovoljno?

5. Treba li članak 14. stavak 5. Direktive 2015/849 tumačiti na način da obveznik mora primijeniti mjere dubinske analize postojećih poslovnih stranaka, čak i ako se ne mogu utvrditi znatne promjene u okolnostima u kojima se ona nalazi i ako nije istekao rok koji je utvrdilo nadležno tijelo država članica za poduzimanje novih mjera praćenja i primjenjuje li se navedena obveza samo na stranke kojima je dodijeljen visoki stupanj rizika?
6. Treba li članak 60. stavke 1. i 2. Direktive 2015/849 tumačiti na način da je nadležno tijelo – prilikom objavljivanja informacija o odluci protiv koje nije podnesena žalba, a kojom se uvodi administrativna sankcija ili mjera za povredu nacionalnih odredbi kojima se prenosi navedena direktiva – obvezno osigurati to da se objavljene informacije u cijelosti podudaraju s informacijama utvrđenima u odluci?

(¹) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL 2015., L 141, str. 73.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2020. uputio Supreme Court (Irska) – PF,
MF/Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority**

(Predmet C-564/20)

(2021/C 19/44)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: PF, MF

Druge stranke u žalbenom postupku: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Prethodna pitanja

1. Je li jedinstveno kontrolno tijelo neke države članice pri obavješćivanju Europske komisije i potvrđivanju u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (a) i člankom 34. Uredbe o kontroli (¹), ograničeno na dostavu podataka o ulovu u određenom ribolovnom području koje su zabilježili ribari na temelju članaka 14. i 15. Uredbe, ako jedinstveno kontrolno tijelo iz opravdanih razloga smatra da su zabilježeni podaci u velikoj mjeri nepouzdana, ili je pak ovlašteno koristiti opravdane, znanstveno valjane metode obrade i potvrđivanja zabilježenih podataka kako bi dobilo točnije podatke o ulovu u svrhu obavješćivanja Europske komisije?
2. Ako je nadležno tijelo time zadovoljno, smije li, na temelju opravdanih razloga, zakonito koristiti druge izvore podataka kao što su dozvole za ribolov, odobrenja za ribolov, podaci iz sustava za praćenje plovila, iskrcajne deklaracije, prodajni listovi i dokumenti o prijevozu?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 847/96, (EZ) br. 2371/2002, (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 768/2005, (EZ) br. 2115/2005, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007, (EZ) br. 676/2007, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1300/2008, (EZ) br. 1342/2008 i o stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1627/94 i (EZ) br. 1966/2006 (SL 2009., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 1., str. 113).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2020. uputio Landgericht Köln (Njemačka) –
DS/Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-565/20)

(2021/C 19/45)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DS

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodno pitanje

Je li u slučaju štrajka vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika koji je rezultat poziva sindikata riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2020. uputio Općinski građanski sud u Zagrebu
(Hrvatska) – A. H. protiv Zagrebačke banke d.d.**

(Predmet C-567/20)

(2021/C 19/46)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski građanski sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A. H.

Tuženik: Zagrebačka banka d.d.

Prethodna pitanja

- 1) Treba li odredbu članka 6. stavka 1. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, kako je protumačena u sudskoj praksi Suda, posebice u predmetu C-118/17, Dunai, tumačiti na način da se zakonodavnom intervencijom u odnose između potrošača, korisnika kredita i banke, ne može uskratiti pravo potrošača da sudski osporavaju odredbe originalnog ugovora ili na zakonu uspostavljenog dodatka ugovora, kako bi ostvarili pravo na povrat sve koristi koju je banka neopravdano stekla na njihovu štetu zbog nepoštenih ugovornih odredbi, kada su, temeljem zakonodavne intervencije, u izmjeni originalnog ugovornog odnosa stupili dobrovoljno, a temeljem zakonske obveze nametnute bankama da im takvu mogućnost ponude, a ne izravno temeljem interventnog zakona, kao što su bile okolnosti u predmetu Dunai?

- 2) Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li nacionalni sud koji odlučuje u postupku između dvaju pojedinaca – korisnika kredita i banke, koji ne može odredbe nacionalnog zakona, Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, kako ga je protumačio Vrhovni sud, protumačiti u skladu sa zahtjevima Direktive 93/13, ovlašten i/ili obavezan temeljem te direktive i članaka 38. i 47. Povelje EU-a o temeljnim pravima, izostaviti iz primjene taj nacionalni zakon, kako ga je protumačio Vrhovni sud države?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – Aquind/ACER

(Predmet T-735/18) ⁽¹⁾*(„Energija – Članak 17. Uredbe (EZ) br. 714/2009 – ACER-ova odluka kojom se odbija zahtjev za izuzeće novih električnih spojnih vodova – Žalba podnesena ACER-ovu Odboru za žalbe – Intenzitet nadzora”)*

(2021/C 19/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aquind Ltd (Wallsend, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Goldberg, C. Davis, *solicitors* i E. White, odvjetnik)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (zastupnici: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux i A. Hofstadter, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, odluke ACER-ova Odbora za žalbe A-001-2018 od 17. listopada 2018. kojom je potvrđena ACER-ova odluka br. 05/2018 od 19. lipnja 2018., a kojom je odbijen zahtjev za izuzeće u odnosu na spojni vod koji spaja britansku i francusku mrežu za prijenos električne energije i, s druge strane, navedene ACER-ove odluke.

Izreka

1. Poništava se odluka Odbora za žalbe Agencije Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) A-001-2018 od 17. listopada 2018.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. ACER će snositi vlastite troškove kao i troškove društva Aquind Ltd.

⁽¹⁾ SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Predmet T-377/19) ⁽¹⁾*(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije TC CARL – Raniji nacionalni figurativni žig CARL TOUCH – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)*

(2021/C 19/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Topcart GmbH (Wiesbaden, Njemačka) (zastupnik: M. Hoffmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Carl International (Limonest, Francuska) (zastupnik: B. Müller, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. travnja 2019. (predmet R 1826/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Carl International i Topcart.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Topcart GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Predmet T-378/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije TC CARL – Raniji nacionalni figurativni žig CARL TOUCH – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2021/C 19/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Topcart GmbH (Wiesbaden, Njemačka) (zastupnik: M. Hoffmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Carl International (Limonest, Francuska) (zastupnik: B. Müller, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. travnja 2019. (predmet R 1617/2018-2), koja se odnose na postupak povodom prigovora između društava Carl International i Topcart.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Topcart GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020. – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7)**(Predmet T-21/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije K7 – Raniji verbalni žig Europske unije k7 – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2021/C 19/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastupnik: R. Schiffer, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Miłosz Staszewski (Wrocław, Poljska) (zastupnik: E. Gryc-Zerych, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. listopada 2019. (predmet R 401/2019-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između M. Staszewskog i LG Electronics.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu LG Electronics nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 68, 2. 3. 2020.

Rješenje Općeg suda od 13. studenoga 2020. – UG/Komisija**(Predmet T-571/17) ⁽¹⁾****(„Javna služba – Ugovorno osoblje – Ugovor na neodređeno vrijeme – Članak 47. točka (c) podtočka (i) Uvjeta zaposlenja – Otkaz uz otkazni rok – Odobrenje iznosa naknade štete – Obustava postupka”)**

(2021/C 19/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: UG (zastupnici: M. Richard i P. Junqueira de Oliveira, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Radu Bouyon i B. Mongin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje odluke od 17. listopada 2016. kojom je Komisijin Ured za infrastrukturu i logistiku u Luksemburgu (OIL) raskinuo tužiteljev ugovor o radu na temelju članka 47. točke (c) podtočke (i) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije s učinkom od 20. kolovoza 2017. i, s druge strane, i za naknadu imovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog te odluke, te neimovinske štete koju je navodno pretrpio zbog ponižavajućeg postupanja prema njemu radi sindikalne aktivnosti i korištenja roditeljskog dopusta.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o zahtjevu za naknadu imovinske štete priložen odluci od 17. listopada 2016. kojom je Ured za infrastrukturu i logistiku u Luksemburgu (OIL) Europske komisije raskinuo ugovor o radu osobe UG.
2. Europska komisija snosit će, uz svoje troškove, polovicu troškova osobe UG. UG snosit će polovicu vlastitih troškova.

(¹) SL C 357, 23. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 30. listopada 2020. – Gáspár/Komisija**(Predmet T-827/19) (¹)****(„Tužba za poništenje – Javna služba – Prijenos nacionalnih mirovinskih prava – Žalba podnesena nakon isteka tromjesečnog roka predviđenog u članku 90. stavku 2. Pravilnika o osoblju – Nepostojanje ispričive pogreške – Očita nedopuštenost”)****(2021/C 19/52)****Jezik postupka: engleski****Stranke****Tužitelj:** Norbert Gáspár (Mensdorf, Luksemburg) (zastupnik: R. Wardyn, odvjetnik)**Tuženik:** Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i M. Brauhoff, agenti)**Predmet**

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluke Komisijina Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 23. svibnja 2018. kojom se potvrđuje prijenos mirovinskih prava koja je tužitelj stekao prije stupanja u službu Unije u mirovinski sustav institucija Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Norbertu Gáspáru nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 61, 24. 2. 2020.

Rješenje Općeg suda od 19. studenoga 2020. – Buxadé Villalba i dr./Parlament**(Predmet T-32/20) (¹)****(„Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Zastupnik u Parlamentu – Priznanje Parlamenta izbora dvaju španjolskih kandidata za zastupnike u Europskom parlamentu – Aktivna procesna legitimacija troje drugih zastupnika u Europskom parlamentu – Nepostojanje izravnog utjecaja – Zahtjev za deklaratornu presudu – Tužba koja je djelomično nedopuštena, a djelomično podnesena sudu koji je očito nenadležan za njeno razmatranje”)****(2021/C 19/53)****Jezik postupka: španjolski****Stranke****Tužitelji:** Jorge Buxadé Villalba (Madrid, Španjolska) María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madrid), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madrid) (zastupnik: M. Castro Fuertes, odvjetnica)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i C. Burgos, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojom se traži poništenje priznanja Europskog parlamenta izbora Carlesa Puigdemonta i Casamajóa i Antonia Comína i Oliveresa, za zastupnike u Europskom parlamentu, koje je predsjednik Parlamenta proglasio na plenarnoj sjednici od 13. siječnja 2020.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao djelomično nedopuštena, a djelomično podnesena sudu koji je je očito nenadležan za njeno razmatranje.
2. Obustavlja se postupak odlučivanja o zahtjevima za intervenciju Kraljevine Španjolske i Carlesa Puigdemonta i Casamajóa, te Antonia Comína i Oliveresa.
3. Jorgeu Buxadéu Villalbi i Hermannu Tertschu Del Valle-Lersundiui, te Maríi Esperanzi Araceli Aguilar Pinar nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europskog parlamenta.
4. Kraljevina Španjolska, Carles Puigdemont i Casamajó i Antonio Comín i Oliveres snose troškove vezane za njihove zahtjeve za intervenciju.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Rješenje Općeg suda od 29 listopada 2020 – Isopix/Parlament

(Predmet T-163/20) (¹)

(„Tužba za poništenje i naknadu štete – Javna nabava usluga – Postupak natječaja – Pružanje fotografskih usluga – Odbijanje ponude jednog ponuditelja i dodjela ugovora drugom ponuditelju – Poništenje postupka javne nabave – Djelomični nestanak predmeta spora – Djelomična obustava postupka – Nalog – Tužba djelomično podnesena sudu koji je očito nenadležan za njeno razmatranje”)

(2021/C 19/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Isopix SA (Ixelles, Belgija) (zastupnici: P. Van den Bulck i J. Fahner, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: K. Wójcik i E. Taneva, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Parlamenta od 24. ožujka 2020. o odbijanju tužiteljeve ponude u okviru natječaja COMM/DG/AWD/2019/854, naslovljenog „Pružanje fotografskih usluga – Fotografsko praćenje aktualnosti i institucijskih aktivnosti Europskog parlamenta”, i kojom ga se obavještava o dodjeli ugovora drugom ponuditelju, i poništenje dopisa Parlamenta od 17. travnja 2020. kojim ga se obavještava o odbijanju njegove ponude u postupku javne nabave COMM/DG/AWD/2019/854 jer ne ispunjava kriterije odabira koji se odnose na financijsku i gospodarsku sposobnost i, s druge strane, zahtjev koji se u prvom redu temelji na članku 266. UFEU-a kojim se traži da se Parlamentu naloži da preispita ponude i, podredno, na članku 268. UFEU-a kojim se traži dodjela naknade štete koji je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi u dijelu u kojem se njome traži poništenje Odluke Europskog parlamenta od 24. ožujka 2020. kojom se odbija ponuda društva Isopix SA u okviru natječaja COMM/DG/AWD/2019/854, naslovljenog „Pružanje fotografskih usluga – Fotografsko praćenje aktualnosti i institucijskih aktivnosti Europskog parlamenta” i kojom ga se obavještava o dodjeli ugovora drugom ponuditelju, i poništenje dopisa Parlamenta od 17. travnja 2020. kojim ga se obavještava o odbijanju njegove ponude u postupku javne nabave COMM/DG/AWD/2019/854 jer ne ispunjava kriterije odabira koji se odnose na financijsku i gospodarsku sposobnost.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbacuje jer je podnesena sudu koji je očito nenadležan za njeno razmatranje.
3. Parlamentu se nalaže snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 191, 8. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 17. studenoga 2020. – González Calvet/SRB

(Predmet T-257/20) (¹)

(„Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna politika – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Odluka kojom se odbija dodjela novčane naknade dotičnim dioničarima i vjerovnicima – Povreda formalnih zahtjeva – Članak 76. točka (d) Poslovnika – Očita nedopuštenost”)

(2021/C 19/55)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Ramón González Calvet (Barcelona, Španjolska) i Joan González Calvet (Barcelona) (zastupnik: P. Molina Bosch, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (zastupnici: S. Branca, J. King, L. Forestier i E. Muratori, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamanna, F. Louisa, V. Del Pozo Espinosa De Los Monterosa i L. Hessea, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke SRB/EES/2020/52 SRB-a od 17. ožujka 2020. kojom se određuje treba li dodijeliti odštetu dioničarima i vjerovnicima na koje se odnosi mjera sanacije banke Banco Popular Español, SA.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak po zahtjevu Kraljevine Španjolske za intervenciju.
3. Ramón González Calvet i Joan González Calvet snosit će vlastite troškove, kao i troškove Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), osim onih koji se odnose na zahtjev Kraljevine Španjolske za intervenciju.

4. González Calvet, SRB i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove koji se odnose na zahtjev Kraljevine Španjolske za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 209, 22. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 5. studenoga 2020. – Moloko Beverage/EUIPO – Nexus Liquids (moloko)
(Predmet T-383/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak proglašenja ništavosti – Povlačenje zahtjeva za proglašenje ništavosti – Obustava”)

(2021/C 19/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Moloko Beverage GmbH (Goepingue, Njemačka) (zastupnik: D. Wieland, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nexus Liquids GmbH (Salzuflen-les-Bains, Njemačka) (zastupnik: F. Schembecker, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2020. (predmet R 1485/2019-5), koja se odnosi na postupak proglašenja ništavosti između društava Nexus Liquids i Moloko Beverage.

Izreka

1. Postupak po tužbi se obustavlja.
2. Društvima Moloko Beverage GmbH i Nexus Liquids GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova, te svakome od njih snošenje polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2020.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 29. listopada 2020. – Facebook Ireland/Komisija
(Predmet T-451/20 R)

(„Privremena pravna zaštita – Tržišno natjecanje – Zahtjev za pružanje informacija – Članak 18. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Hitnost – Fumus boni juris – Odvagivanje interesa”)

(2021/C 19/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, i T. Oeyen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Conte, C. Urraca Caviedes i C. Sjödin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a za suspenziju primjene Komisijine odluke C(2020) 3011 *final* od 4. svibnja 2020. u vezi s postupkom primjene članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (predmet AT.40628 – Praksa Facebooka u vezi s podacima).

Izreka

1. Suspendira se primjena članka 1. Odluke C(2020) 3011 *final* Europske Komisije od 4. svibnja 2020. u vezi s postupkom primjene članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (predmet AT.40628 – Praksa Facebooka u vezi s podacima) s obzirom na to da se u njoj navedena obveza odnosi na dokumente koji nisu u vezi s poslovnim djelatnostima društva Facebook Ireland Ltd i koji sadržavaju osobne osjetljive podatke, i to dok se ne provede postupak iz točke 2.
2. Društvo Facebook Ireland utvrdit će dokumente koji sadržavaju podatke iz točke 1. i dostaviti ih Komisiji na zasebnom elektroničkom mediju. Ti dokumenti će potom biti pohranjeni u virtualnu sobu s podacima kojoj će moći pristupiti što je moguće manji broj članova istražnog tima, u nazočnosti (virtualnoj ili fizičkoj) jednakog broja odvjetnika društva Facebook Ireland. Članovi istražnog tima pregledat će i odabrati dotične dokumente, pri čemu će istodobno odvjetnicima društva Facebook Ireland omogućiti da ih komentiraju prije nego što se dokumenti za koje se smatra da su relevantni dostave u spis. U slučaju neslaganja o kvalifikaciji dokumenta, odvjetnici društva Facebook Ireland imat će pravo obrazložiti razloge svojeg neslaganja. U slučaju daljnjeg neslaganja, društvo Facebook Ireland moći će zatražiti arbitražu od direktora nadležnog za informiranje, komunikaciju i medije pri Komisijinoj Glavnoj upravi za tržišno natjecanje.
3. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se u preostalom dijelu odbija.
4. Ukida se rješenje od 24. srpnja 2020., Facebook Ireland/Komisija (T-451/20 R).
5. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 29. listopada 2020. – Facebook Ireland/Komisija

(Predmet T-452/20 R)

(„Privremena pravna zaštita – Tržišno natjecanje – Zahtjev za pružanje informacija – Članak 18. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Hitnost – Fumus boni juris – Odvagivanje interesa”)

(2021/C 19/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: D. Jowell, QC, D. Bailey, *barrister*, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, *solicitors*, i T. Oeyen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Conte, C. Urraca Caviedes i C. Sjödin, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a za suspenziju primjene Komisijine odluke C(2020) 3011 *final* od 4. svibnja 2020. u vezi s postupkom primjene članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (predmet AT.40684 – Facebook Marketplace).

Izreka

1. Suspendira se primjena članka 1. Odluke C(2020) 3011 *final* Europske Komisije od 4. svibnja 2020. u vezi s postupkom primjene članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (predmet AT.40684 – Facebook Marketplace) s obzirom na to da se u njoj navedena obveza odnosi na dokumente koji nisu u vezi s poslovnim djelatnostima društva Facebook Ireland Ltd i koji sadržavaju osobne osjetljive podatke, i to dok se ne provede postupak iz točke 2.
2. Društvo Facebook Ireland utvrdit će dokumente koji sadržavaju podatke iz točke 1. i dostaviti ih Komisiji na zasebnom elektroničkom mediju. Ti dokumenti će potom biti pohranjeni u virtualnu sobu s podacima kojoj će moći pristupiti što je moguće manji broj članova istražnog tima, u nazočnosti (virtualnoj ili fizičkoj) jednakog broja odvjetnika društva Facebook Ireland. Članovi istražnog tima pregledat će i odabrati dotične dokumente, pri čemu će istodobno odvjetnicima društva Facebook Ireland omogućiti da ih komentiraju prije nego što se dokumenti za koje se smatra da su relevantni dostave u spis. U slučaju neslaganja o kvalifikaciji dokumenta, odvjetnici društva Facebook Ireland imat će pravo obrazložiti razloge svojeg neslaganja. U slučaju daljnjeg neslaganja, društvo Facebook Ireland moći će zatražiti arbitražu od direktora nadležnog za informiranje, komunikaciju i medije pri Komisijinoj Glavnoj upravi za tržišno natjecanje.
3. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se u preostalom dijelu odbija.
4. Ukida se rješenje od 24. srpnja 2020., Facebook Ireland/Komisija (T-452/20 R).
5. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 30. rujna 2020. – LA International Cooperation/Komisija

(Predmet T-609/20)

(2021/C 19/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LA International Cooperation Srl (Milano, Italija) (zastupnici: B. O'Connor, *solicitor* i M. Hommé, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije od 20. srpnja 2020. koja se izravno odnosi na tužitelja (pobijana odluka), kojom je tužitelj isključen iz postupaka javne nabave koji se provode u okviru proračuna EU i 11. europskog razvojnog fonda ili iz toga da bude odabran za provedbu fondova Unije na temelju Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ i za provedbu fondova Europskog razvojnog fonda na temelju Uredbe (EU) 2018/1877 ⁽²⁾ i,
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šesnaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi načela dobre uprave, zabrane zlouporabe prava, dužnosti brižnog postupanja i Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 ⁽³⁾.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se OLAF, u suprotnosti s pravima obrane, dužnosti brižnog postupanja i pravu na pošteno suđenje, nije na pravilan način obratio tužitelju.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 7. i 9. Uredbe (EU, Euroatom) br. 883/2013 i prava na dobru upravu, dužnosti brižnog postupanja i prava na pošteno suđenje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 9. stavka 4. temeljne uredbe o OLAF-u, prava na pošteno suđenje i obveze obrazlaganja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je OLAF postupao u suprotnosti s člankom 7. stavku 8. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 i načelu dobre uprave.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 9. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 i prava na dobru upravu.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je EDES-ov odbor, time što je iznio prethodnu pravnu ocjenu činjenica koje je utvrdio OLAF, postupao protivno člancima 41., 47., 48. i 54. Povelje o temeljnim pravima.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da OLAF-ovo završno izvješće s prikrivenim dijelovima nije omogućilo EDES-ovom odboru da iznese nezavisnu ocjenu ili to da na odgovarajući način ocjeni značaj tužiteljeva podneska, protivno načelu dobre uprave i člancima 135. do 143. Financijske uredbe.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da ni troškovi lobiranja ni nagrada za uspjeh nisu sami po sebi nezakoniti, te da je s obzirom na takvu tvrdnju povrijeđeno načelo dobre uprave.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je ključni dio utvrđenja iz pobijane odluke u odnosu na tužitelja pogrešan i da su EDES-ov odbor i tijelo za imenovanje (GU NEAR) povrijedili tužiteljeva temeljna prava, a posebice načelo dobre uprave, dužnost brižnog postupanja, te da osporena odluka nije na odgovarajući način obrazložena.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 13. stavka 2. Poslovnika EDES-ova odbora i prava obrane.
12. Dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji na je EDES-ov odbor morao imati i druge podatke, osim onih iz završnog izvješća s prikrivenim dijelovima, protivno članku 13. stavku 2. Poslovnika EDES-ova odbora.
13. Trinaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je opseg prikrivanja u OLAF-ovom završnom izvješću s prikrivenim dijelovima bio toliki da je došlo do povrede načela dobre uprave, brižnog postupanja i prava na pošteno suđenje.
14. Četrnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je težina izrečene kazne posljedica različitih povreda Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013, Financijske uredbe i temeljnih pravnih načela.
15. Petnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da završno izvješće s prikrivenim dijelovima ne ukazuje na to da je životopis stručnjaka falsificiran ili izmišljen, zbog čega je osporena odluka u tom dijelu neosnovana i protivna načelima dobre uprave, brižnog postupanja i prava obrane.

16. Šesnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je OLAF-ovo izvješće o operativnoj analizi neprikladno s obzirom na namjeravanu svrhu, protivno načelima dobre uprave i prava obrane.

- (¹) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018, L 193, str. 1.)
- (²) Uredba Vijeća (EU) 2018/1877 od 26. studenoga 2018. o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 2015/323 (SL 2018., L 307, str. 1.)
- (³) Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str.1.)

Tužba podnesena 15. listopada 2020. – OG/EDA

(Predmet T-632/20)

(2021/C 19/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: OG (zastupnici: S. Pappas i N. Kyriazopoulou, odvjetnici)

Tuženik: Europska obrambena agencija (EDA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske obrambene agencije od 13. prosinca 2019. kojom tužitelj nije bio uvršten na popis uspješnih kandidata;
- poništi odluku izvršnog direktora EDA-e kojom je odbijena tužiteljeva pritužba protiv EDA-ine odluke od 13. prosinca 2019. u dijelu u kojem sadrži dodatno obrazloženje; i
- naloži naknadu štete u iznosu od 3 000 EUR (tri tisuće eura) za neimovinsku štetu koju je pretrpio tužitelj;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih troškova i tužiteljevih troškova u tom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, temelji se na nedostatku obrazloženja, što predstavlja bitnu povredu postupka.
 2. Drugi tužbeni razlog, temelji se na povredi načela jednakog postupanja, transparentnosti, objektivnosti i dobrog upravljanja.
 3. Treći tužbeni razlog, temelji se na povredi obavijesti o natječaju, nezakonitom ili manjkavom obrazloženju i očitoj pogrešci u ocjeni tužiteljevih kvalifikacija u vezi s upražnjenim radnim mjestom.
-

Tužba podnesena 20. listopada 2020. – Leonine Distribution/Komisija**(Predmet T-641/20)**

(2021/C 19/61)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Leonine Distribution GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: J. Kreile, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije C(2020) 5515 *final* od 10. kolovoza 2020. o nadzoru zakonitosti akta Izvršne agencije za obrazovanje, audiovizualnu djelatnost i kulturu u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) 58/2003 ⁽¹⁾;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija pogrešno tumačila tekst specifikacije natječaja.
 - Tužitelj tvrdi da se iz teksta ne može zaključiti da je državljanstvo „krajnjih dioničara”, a ne samo izravnih dioničara odlučujuće za klasifikaciju tužitelja kao europskog društva.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija pogrešno odbila društvo KKR European Fund IV LP kao krajnjeg europskog vlasnika društva LEONINE Distribution.
 - Tužitelj tvrdi da već EACEA pretpostavlja da se društvo KKR European Fund IV LP treba smatrati „krajnjim vlasnikom” tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisija pogrešno temeljila svoju odluku na navodnom nedostatku podataka o dioničarskoj strukturi društva KKR European Fund IV LP.
 - da bi se procijenila prihvatljivost tužitelja, nije važna detaljna struktura pojedinačnih ulagača u Fond, već samo – zajamčeno – većinsko sudjelovanje europskih dioničara.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Komisija nije dovoljno uzela u obzir činjenice slučaja i ciljeve Uredbe (EU) br. 1295/2013 (Uredba o Kreativnoj Europi) ⁽²⁾.
 - Komisija temelji svoju odluku na nedokazanoj tvrdnji da će tražena financijska sredstva biti prenesena u treće zemlje;
 - Komisija u svojoj odluci nije ispitala ciljeve zakona o financiranju.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisijina odluka suprotna ciljevima iz smjernica za financiranje.
 - odbijanje tužiteljeve prihvatljivosti za financiranje nespojivo je s ciljevima Uredbe o Kreativnoj Europi.

6. Šesti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Komisijina odluka suprotna pojmu „europska djela” iz Uredbe o Kreativnoj Europi.
- pojam „europskih djela” koji je definiran u Direktivi 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ tumači se široko i nije u skladu s Komisijinim uskim tumačenjem o prihvatljivosti za financiranje.
7. Sedmi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da se Komisijinom odlukom povrjeđuje načelo proporcionalnosti.
- odobrenje financiranja MEDIA-e, pod uvjetom da se koristi u skladu sa zakonima o financiranju, bilo bi podjednako učinkovito, ali bi predstavljalo blažu mjeru.
8. Osmi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Komisija nezakonito nije uzela u obzir dodatna objašnjenja koja je tužitelj predložio u svojem dopisu od 15. srpnja 2020.
- Komisija je trebala uzeti u obzir tužiteljeve primjedbe jer su podnesene pravovremeno i stoga nisu bile isključene.

- (¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.)
- (²) Uredba (EU) br. 1295/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa Kreativna Europa (2014. – 2020.) i stavljanju izvan snage odluka br. 1718/2006/EZ, br. 1855/2006/EZ i br. 1041/2009/EZ (SL 2013., L 347, str. 221. i ispravak SL 2014., L 189, str. 260.)
- (³) Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL 2010., L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – NU/EUIPO

(Predmet T-650/20)

(2021/C 19/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NU (zastupnici: S. Pappas i N. Kyriazopoulou, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 1. travnja 2020. tijela nadležnog za sklapanje ugovora Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) o neproduženju tužiteljeva ugovora;
- naloži naknadu štete u iznosu od 20 000 eura (dvadeset tisuća eura) za neimovinsku štetu koju je tužitelj pretrpio zbog odluke o neproduženju njegova ugovora;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih troškova i troškova koje je tužitelj imao u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nenadležnosti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na bitnoj povredi postupka jer izvješće o ocjeni za 2019. godinu nije bilo uključeno u dijalog koji je prethodio donošenju pobijane odluke.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi dužnosti brižnog postupanja jer uprava nije uzela u obzir tužiteljeve zdravstvene probleme, izvješće o ocjeni za 2019. godinu i sve pravne kriterije za ocjenu tužiteljeve učinkovitosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na nezakonitom obrazloženju i/ili očitoj pogrešci u ocjeni.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na nepravilnosti predsudskog postupka koji nije doveo do odgovarajućeg preispitivanja odluke od 15. srpnja 2020. od strane tijela za imenovanje.

Tužba podnesena 27. listopada 2020. — Silex/Komisija i EASME

(Predmet T-654/20)

(2021/C 19/63)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budimpešta, Mađarska) (zastupnik: Á. Baratta, odvjetnica)

Tuženici: Europska komisija i Izvršna agencija za mala i srednja poduzeća (EASME)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obavijest o terećenju br. 3242009492 (u daljnjem tekstu: obavijest o terećenju) koju je 18. kolovoza 2020. izdao EASME, u dijelu u kojem se njome nalaže plaćanje 55 454,44 eura.
- poništi dopis od 18. kolovoza 2020. s oznakom Ref. Ares(2020)4309529 (u daljnjem tekstu: dopis), koji je EASME poslao zajedno s obavijesti o terećenju, u dijelu u kojem se u njemu nalaže vraćanje 48 238,75 eura zbog oslobođenja od doprinosa za Jamstveni fond.
- poništi dopis koji je poslan zajedno s obavijesti o terećenju, u dijelu u kojem se u njemu sadržanom konačnom financijskom izvješću izravni troškovi osoblja u iznosu od 210 423,11 eura kvalificiraju kao neprihvatljivi troškovi.
- poništi dopis koji je poslan zajedno s obavijesti o terećenju, u dijelu u kojem se u njemu sadržanom konačnom financijskom izvješću neizravni troškovi u iznosu od 52 605,78 eura kvalificiraju kao neprihvatljivi troškovi.
- naloži EASME-u i Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

EASME je povrijedio obvezu obrazlaganja jer nije zakonito opravdao zahtjeve sadržane u obavijesti u terećenju i u dopisu koji je poslan zajedno s tom obavijesti.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave.

EASME je povrijedio načelo dobre uprave jer:

- nije odgovorio na meritum tehničkih izvješća i prijedloga koje je podnio tužitelj, niti je odgovorio na tužiteljev zahtjev za izmjenu ugovora;

- nije osigurao dostupnost projektnog službenika (*project officer*) u ključnoj fazi projekta;
- je povrijedio članak 40. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1290/2013 ⁽¹⁾ koji se odnosi na imenovanje neovisnih stručnjaka i zahtjeve sadržane u njegovu stavku 3. koji se odnose na sukob interesa neovisnih stručnjaka.

3. Treći tužbeni zahtjev, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.

EASME je počinio očitu pogrešku o ocjeni jer je u popisu upućivanja koji je poslan zajedno s obavijesti o terećenju utvrdio da projekt, u načelu, nije ispunio opće tehničke i trgovačke ciljeve, a zbog toga što prilikom donošenja te ocjene u obzir nije uzeo određene činjenice i dokumente.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zahtjeva proporcionalnosti.

EASME nije poštovao zahtjeve proporcionalnosti utvrdivši da je od ukupno 804 020,75 eura troškova koje je prijavio tužitelj iznos od 263 028,89 eura neprihvatljiv trošak.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zahtjeva dobrog financijskog upravljanja i osobito, zahtjeva ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti.

EASME nije u obzir uzeo tužiteljeve navode u vezi s razvojnim potrebama tržišta te posljedičnom potrebom za izmjenom projekta.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1290/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za sudjelovanje u Okvirnom programu za istraživanja i inovacije Obzor 2020. (2014. – 2020.) i širenje njegovih rezultata te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1906/2006 (SL 2013., L 347, str. 81.)

Tužba podnesena 30. listopada 2020. – NV/eu-LISA

(Predmet T-661/20)

(2021/C 19/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NV (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 3. veljače 2020. u dijelu u kojem se tužitelju izriče ukor;
- u slučaju potrebe poništi odluku od 3. kolovoza 2020. kojom je odbijen tužiteljev prigovor od 9. travnja 2020.;
- mu dosudi naknadu neimovinske štete, koja se *ex aequo et bono* može odrediti u iznosu od 5 000 eura;
- naloži snošenje nastalih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti odluke upravnog odbora (2015-014) o upravnim istragama od 28. siječnja 2015.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi prava obrane, povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i povredi prava na saslušanje, te povredi obveze povjerljivosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članaka 12., 12.a, 17. i 19. Pravilnika o osoblju, povredi načela dobre uprave, te očitim pogreškama u ocjeni.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 10. Priloga IX. Pravilniku o osoblju o stegovnom postupku i povredi dužnosti brižnog postupanja.

Tužba podnesena 9. studenoga 2020. – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Predmet T-670/20)

(2021/C 19/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sam McKnight Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije COOL GIRL – prijava za registraciju br. 16 681 975

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. kolovoza 2020. u predmetu R 689/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova tuženiku, odnosno intervenijentu u slučaju da se u spor uključi društvo Carolina Herrera.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 11. studenoga 2020. – Celler Lagravera/EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)**(Predmet T-673/20)**

(2021/C 19/66)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Celler Lagravera, SLU (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Cyclic Beer Farm, SL (Barcelona, Španjolska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* prijava figurativnog žiga Europske unije Cíclic – prijava za registraciju br. 17 948 980*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. kolovoza 2020. u predmetu R 465/2020-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku, u mjeri u kojoj je, odbijanjem žalbe koju je podnijelo društvo Celler Lagravera, SLU, njome potvrđena odluka Odjela za prigovore br. B 3 071 125 kojom se prihvaća prigovor podnesen protiv svih proizvoda žiga Europske unije br. 17 948 980 Cíclic (figurativan), koji je prijavljen za „vina” u razredu 33.; i
- naloži protivnoj stranci ili protivnim strankama snošenje troškova.

Tužbeni razlog*Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća***Tužba podnesena 12. studenoga 2020. – Leonardo/Frontex****(Predmet T-675/20)**

(2021/C 19/67)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Leonardo SpA (Rim, Italija) (zastupnici: M. Esposito, F. Caccioppoli i G. Calamo, odvjetnici)*Tuženik:* Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda u pogledu merituma spora zahtijeva da nakon analize dokumentacije koja je bila predmet zahtjeva za pristup aktima i izdavanja povezanog naloga za predočavanje i dostavu, poništi pobijanu odluku i da slijedom toga FRONTEX-u naloži da mu bez daljnjeg odlaganja predoči dokumentaciju koja je bila predmet navedenog zahtjeva za pristup aktima. Usto traži da se tuženiku naloži snošenje troškova zastupanja i ostalih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba podnosi se protiv odluke o odbijanju zahtjeva za pristup aktima u vezi s nadmetanjem br. FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG o kojem se trenutno vodi postupak pred Općim sudom Europske unije, T-849/19 (među kojima, odluke o dodjeli ugovora, zapisnika o nadmetanju, dokumentacije koju je podnio odabrani ponuditelj i svih drugih isprava pribavljenih u predmetnom spisu).

U prilog osnovnosti tužbe tužitelj se poziva na povredu članka 4. prvog stavka točke (b), članka 4. drugog stavka prve alineje i članka 4. trećeg stavka Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1. i ispravci SL 2015., L 114, str. 24., SL 2018., L 82, str. 17. i SL 2018., L 181, str. 88.) i Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.), posebno članka 28. odnosno članka 21. tih direktiva, članka 161. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredbâ (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1. i ispravak SL 2018., L 294, str. 45.), Odluke Upravnog odbora br. 19 od 23. srpnja 2019. i članka 89. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715 od 18. prosinca 2018. o okvirnoj financijskoj uredbi za tijela osnovana na temelju UFEU-a i Ugovora o Euratomu na koja se upućuje u članku 70. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2019., L 122, str. 1.).

Podredno, tužitelj prigovara FRONTEX-u da nije dopustio ni djelomični pristup aktima.

Tužba podnesena 13. studenoga 2020. – Dr. August Wolff/EUIPO – Combe International (Vagisan)

(Predmet T-679/20)

(2021/C 19/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Njemačka) (zastupnik: A. Thünken, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Combe International Ltd (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na verbalni žig Vagisan – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 10 985 168

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. rujna 2020. u predmetu R 2459/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje EUIPO-a br. 000018101 C od 11. rujna 2019.,
- naloži EUIPO-u i, ovisno o slučaju, intervenijentu, snošenje troškove postupka i troškova nastalih u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. studenoga 2020. – Novelis/Komisija

(Predmet T-680/20)

(2021/C 19/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada) (zastupnici: S. Völcker, T. Caspary i R. Benditz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti ili djelomično Odluku Komisije od 31. kolovoza 2020. u predmetu br. M.9076 – *Novelis/Aleris* o odbijanju zahtjeva društva Novelis za jednomjesečnim produljenjem razdoblja zabrane u skladu s člankom 49. Obveza *Novelis/Aleris*;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da je pobijanu odluku donio zamjenik glavnog direktora Glavne uprave za tržišno natjecanje, a ne kolegij povjerenika, čime je povrijeđeno načelo kolegijalnosti.
 2. Drugi tužbeni razlog, temelji se na povredi tužiteljeva prava na saslušanje.
 3. Treći tužbeni razlog, temelji se na nedostatku u obrazloženju, što onemogućuje tužitelja da djelotvorno ostvari svoja prava na obranu.
 4. Četvrti tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da pobijana odluka sadrži niz očitih pogrešaka u ocjeni i ne uzima u obzir činjenicu da tužitelj ima valjani razlog za produljenje. Tužitelj nadalje tvrdi da pobijana odluka krši načelo proporcionalnosti s obzirom na njezine pravne posljedice i dostupnost nekoliko manje ograničavajućih sredstava.
-

Tužba podnesena 13. studenoga 2020. – OC/ESVD**(Predmet T-681/20)**

(2021/C 19/70)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* OC (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnice)*Tuženik:* Europska služba za vanjsko djelovanje**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
slijedom toga,
- poništi odluku od 27. siječnja 2020. u dijelu u kojem se njome odbija tužiteljev zahtjev za naknadu štete od 27. rujna 2019.;
- ako je potrebno, poništi odluku od 4. kolovoza 2020. u dijelu u kojem se njome odbija tužiteljeva žalba od 17. travnja 2020.;
- naloži tuženiku naknadu tužiteljeve neimovinske i financijske štete, koje se procjenjuju *ex aequo et bono*, na 20 000 odnosno 580 889 eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 22.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, povredi članka 3.3. Povelje o zadaćama i odgovornostima blagajnika ESVD-a, povredi članka 3. Kodeksa profesionalnih standarda za osoblje zaduženo za financijsku provjeru ESVD-a i povredi članka 2. Odluke PROC HR(2011)008 Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na dužnosti brižnog postupanja. Tužitelj među ostalim ističe da je o njegovom premještanju odlučeno bez poštovanja načela istovjetnosti radnih mjesta, i da, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, njegov premještanje nije bio opravdan interesima službe.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje i obveze obrazlaganja, te na povredi zaštite osobnih podataka i prava na poštovanje privatnog života.

Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (obuća)**(Predmet T-682/20)**

(2021/C 19/71)

*Jezik na kojem je podnesena tužba: njemački***Stranke***Tužitelj:* Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austrija) (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1 451 421-0185

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. rujna 2020. u predmetu R 1650/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 5. i članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 6. i članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda druge rečenice članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda prve rečenice članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (obuća)

(Predmet T-683/20)

(2021/C 19/72)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austrija (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1 457 113-0405

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. rujna 2020. u predmetu R 1648/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 5. i članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 6. i članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda druge rečenice članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda prve rečenice članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (obuća)

(Predmet T-684/20)

(2021/C 19/73)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austrija) (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1 457 113-0075

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. rujna 2020. u predmetu R 1649/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 5. i članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 6. i članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda druge rečenice članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda prve rečenice članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Jinan Meide Casting i dr./Komisija**(Predmet T-687/20)**

(2021/C 19/74)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kina) i 10 drugih tužitelja (zastupnici: R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/1210 od 19. kolovoza 2020. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza i lijevanog željeza sa sferoidnim grafitom, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji proizvodi društvo Jinan Meide Castings Co., Ltd na temelju presude Općeg suda u predmetu T-650/17 ⁽¹⁾; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova tih postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, temelji se na povredi članka 10. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽²⁾ („osnovna uredba”) i općeg načela zabrane retroaktivnosti. Tužitelji tvrde da su se pristojbe, u skladu s člankom 10. stavkom 1. osnovne uredbe i budući da je pobijana uredba stupila na snagu 22. kolovoza 2020., mogle primijeniti samo na proizvode koji su stavljeni u promet od 22. kolovoza 2020. Odredbe pobijane uredbe kojima se propisuje obveza određivanja i naplate pristojbi od 15. svibnja 2013. stoga navodno krše članak 10. stavak 1. osnovne uredbe i opće načelo zabrane retroaktivnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, temelji se na povredi općeg načela zabrane retroaktivnosti akata Unije i općeg načela pravne sigurnosti.

3. Treći tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da je donošenjem pobijane uredbe Komisija povrijedila članak 266. UFEU-a jer nije donijela nužne mjere za usklađivanje s presudom Općeg suda u predmetu T-650/17. Konkretno, ponovnim određivanjem pristojbi od 15. svibnja 2013., pobijana uredba je navodno zanemarila da je tom presudom Uredba (EU) 2017/1146 ⁽³⁾ u cijelosti poništena u pogledu društva Jinan Meide Casting Co., Ltd. („JMCC”), s učinkom da su pristojbe određene društvu JMCC retroaktivno izbrisane iz pravnog poretka Unije.
4. Četvrti tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da je retroaktivnim nametanjem pristojbi umjesto odabira manje opterećujuće mogućnosti određivanja pristojbi samo za budućnost Komisija prekoračila ono što je nužno za provedbu presude Općeg suda u predmetu T-650/17, povrijedivši načelo proporcionalnosti te članak 5. stavak 1. i članak 4. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da pobijana uredba povrijeđuje pravo na djelotvoran pravni lijek koje je opće načelo prava Unije sadržano u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Tužitelji tvrde da bi najprikladnije i najučinkovitije sredstvo za uklanjanje nezakonitog određivanja pristojbi na njihov uvoz bilo poništenje i, stoga, potpuni povrat nepropisno plaćenih pristojbi.
6. Šesti tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da je Komisija pobijanom uredbom odredila pristojbu za razdoblje za koje je takva pristojba već zastarjela, u skladu s člankom 103. Carinskog zakonika Unije ⁽⁴⁾ koji za naplatu takvih pristojbi propisuje zastarni rok od tri godine od dana uvoza.
7. Sedmi tužbeni razlog, temelji se na tvrdnji da registracija uvoza proizvoda društva JMCC ne pruža Komisiji temelj za retroaktivno određivanje pristojbi u ovom slučaju. Prema mišljenju tužitelja, Komisija nije bila nadležna ni za zahtijevanje registracije te je time što se za uvoz proizvoda društva JMCC zahtijevala registracija povrijeđen članak 14. stavak 5. osnovne uredbe.

⁽¹⁾ SL 2020., L 274, str. 20.

⁽²⁾ SL 2009., L 343, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.)

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1146 od 28. lipnja 2017. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koji proizvodi društvo Jinan Meide Castings Co., Ltd. (SL 2017., L 166, str. 23.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013., o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2018., L 294, str. 44.)

Tužba podnesena 16. studenoga 2020. – Freshly Cosmetics/EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Predmet T-688/20)

(2021/C 19/75)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Španjolska) (zastupnik: P. Roiger Bellóstes, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Francisco Misiego Blázquez (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije IDENTITY BEAUTY – prijava za registraciju br. 17 913 910

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. rujna 2020. u predmetu R 205/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i dopusti registraciju žiga Europske unije br. 17 913 910 IDENTITY BEAUTY u odnosu na sve proizvode iz razreda 3.
- naloži nositelju ranijeg španjolskog žiga snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 18. studenoga 2020. – Iliad Italia/Komisija

(Predmet T-692/20)

(2021/C 19/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Iliad Italia SpA (Milano, Italija) (zastupnici: D. Fosselard i D. Waelbroeck, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 1573 *final* od 6. ožujka 2020. o tome da se neće protiviti predloženoj transakciji u predmetu M.9674-Vodafone Italia / TIM / INWIT JV, kako je izmijenjena preuzetim obvezama, te kojom je ona proglašena spojivom s unutarnjim tržištem i s funkcioniranjem Sporazuma o EGP-u;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da preuzete obveze ne sadržavaju jasnu definiciju ili određivanje minimalne snage koja je potrebna za ispunjavanje obveze pružanja dovoljnog slobodnog prostora, što je temelj učinkovitosti preuzetih obveza.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da preuzete obveze ne uključuju izričito i jasno pravo novog operatera da pribavi, od samog početka provedbe preuzetih obveza, usluge smještaja u pojasu od 700 MHz, što je ključno za učinkovito funkcioniranje konkurentne mobilne mreže.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se preuzetim obvezama ugovornim strankama ne zabranjuje izričito i jasno da biraju neprikladne stranice prilikom ispunjavanja obveza davanja pristupa novim operaterima, a preuzete obveze ne pružaju zaštitu od pristranosti tih stranaka u odabiru stranica kojima se daje pristup.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da preuzete obveze predviđaju manjkav i nejasan postupak omogućavanja pristupa relevantnim stranicama, zbog čega novi operateri nisu u mogućnosti učinkovito se koristiti stranicama koje su ponuđene na temelju preuzetih obveza.

Tužba podnesena 5. studenoga 2020. – Hansol Paper/Komisija

(Predmet T-693/20)

(2021/C 19/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hansol Paper Co. Ltd (Seul, Južna Koreja) (zastupnici: B. Servais i V. Crochet, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/1524 od 19. listopada 2020. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenog teškog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Komisiji i bilo kojem drugom intervenijentu kojem bi se eventualno dopustilo da podupre Komisiju snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog kojim se tvrdi da se metodom koju je Komisija koristila za utvrđivanje tužiteljevih marži sniženja cijena i marži sniženja ciljnih cijena povrjeđuje članak 3. stavke 1., 2., 3. i 6. i članak 9. stavak 4. osnovne uredbe.

Rješenje Općeg suda od 28. listopada 2020. – Grange Backup Power/Komisija

(Predmet T-110/18) ⁽¹⁾

(2021/C 19/78)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 166, 14. 5. 2018.

Rješenje Općeg suda od 23. listopada 2020. – ZZ/BCE**(Predmet T-741/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/79)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 103, 18. 3. 2019.

Rješenje Općeg suda od 27. listopada 2020. – CH i CN/Parlament**(Predmet T-222/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/80)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 201, 15. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 27. listopada 2020. – CH i CN/Parlament**(Predmet T-490/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/81)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 329, 5. 10. 2020.

